

ФАМИЛИИТЕ НА СЕЛО ЗАЯ

Съставители:

Иван Михайлов Минчев

Петко Недялков Симеонов

Димитър Пенчев Богданов

с. Зая, 2016 година

Книгата е издадена с финансовата
помощ на Община Дряново

Компютърен набор:
Татяна Минчева, Богомила Великова
Редактор: Тодор Маринов
Корица: Мартин Марков
Печат: Полиграф 4, Велико Търново

ВМЕСТО ПРЕДГОВОР

С настоящата книга се постарахме да отразим фамилното наследство на жителите на село Зая, като за отправна точка вземахме средата на петдесетте години на XX век. Независимо

от това, че след този период много от тях напускат селото и се преселват в други селища на страната, къде за да търсят щастieto си, къде принудени от миграционните процеси.

Захваднахме се да отразим малкото останало от миналото на нашия роден край, незагаснало през дългия низ на изминалите години.

Какво е съдържанието на книгата? И как е създадена?

В нея е отразено фамилното наследство на всеки род. По азбучен ред, са изброени главите на фамилиите и техните съпруги, както годините на раждане и смърт и са посочени техните наследници, колко хора от фамилията са допринесли за благоустрояването на селото и активно участвали в обществения живот. Книгата е дело на трима пенсионери в преклонна възраст: Иван Михайлов на 84 г., Петко Симеонов на 85 г. и Димитър Богданов на 79 г. Използван е и регистъра на Кметство Ганчовец и гробищния парк на селото.

Най-много сведения за фамилиите от селото разказаха Иван Михайлов и Петко Симеонов. Благодарни сме и на нашите съселяни, които се отнесоха сериозно към нашите питання и искания:

Стефан Петров Стоянов, Стефан Цветанов Станев, Емилия Ботева Михайлова, Сенка Георгиева Цонева, Неда Косева Петкова, Иван Димитров Димитров, сем. Павлинка и Иван Стоянови и Станислав Митков Пенев. Най-активно със свои материали се включи Никола Атанасов Минев от гр. София и затова сме поместили неговата биография. Имаше и такива съселяни, които се отнесоха несериозно към нашите питання, а някои дори се помъчиха да саботират нашето начинание. В книгата са поместени в отделни раздели:

"Спомени за големия род" от Петко Симеонов, "Спомени за фамилията" от Иван Михайлов, "Родословни корени" от Димитър Богданов.

В отделен раздел сме поместили новите заселници в селото.

Снимките на главите на фамилиите са вземани от направеното табло на хората, влезли в новообразуваното ТКЗС "Гера", с. Зая през 1950 год. Другите снимки са от семейните албуми на фамилиите. Нали сме изостанали в техническото отношение с новите технологии и си нямаме компютри, голяма трудност срещнахме с въпроса кой да набере събраният материал. Случайна среща с две познати дами от гр. Дряново ни помогна много - Татяна Минчева и Богомила Великова, които с охота се наеха да направят това и то безплатно, за което сърдечно им благодарим.

Редакцията на книгата направи кмета на Кметство Ганчовец - Тодор Маринов. Панорамната снимка на с. Зая, служеща за корица на

книжката, е дело на Мартин Марков, син на Петър Ганев Марков от с. Зая.

Средствата за изданието на книгата бяха осигурени от кмета на Община Дряново, инж. Мирослав Семов.

Интересно е да се знае, че в селото е имало 70 фамилии, а в момента за постоянно живеят наследниците на 20 фамилии. А новозаселилите се в селото са около 25 фамилии: англичани, французи, руснаци, белгийци, италианци и заможни граждани от Велико Търново, Дряново, София, Русе и Горна Оряховица.

По принцип имената на фамилията не са променяни с години, само в случаите, когато те са свързани с професията на хората, която упражняват. Такъв е случая с Никола Косев Стоянов. Роден 1854 год., участник в освободителната Руско-Турска война (1877-1878 год.) като опълченец, бил е на 23 год. След освобождението живее в с. Зая и работи като тепавичар и бояджия. Фамилията Стоянов се преименува на Бояджиеви.

Иван Ганев Пенев - тепавичар от с. Зая. Тепавичарите от селото са си разпределяли райони за събиране на платове от селата от района. Иван Ганев Пенев е имал район с. Церова Кория и от там прякора Церовски, което название получава и фамилията.

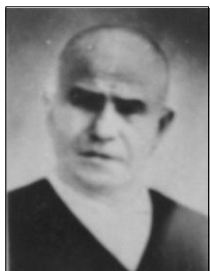
Интересен за нашите съселяни ще бъде да прочетат за житейският път на Никола Атанасов Минев, роден 1944 год. в с. Зая. Как едно бедно момче-тракторист с труд и постоянство се издига и става най-добрия китарист и лютиер и не само в България, но и в света.

Интересна е фамилията на Иван Колев Петков - нашият учител. В продължение на 36 год. е учител и директор на заевското начално училище "Отец Паисий". През този период той е учител не само на децата, но с право той е такъв и на младежите, защото под негово ръководство те активно участват в живота на читалището. По времето, когато той е бил учител в училището, получават първите си знания - 14 бъдещи инженери, 20 учители, 8 икономисти, 18 средни техници, двама лекари, 4 фелдшери, 12 военни и 40 души със средно реално образование.

Съставителите на книгата сме се старали да бъдем безпристрастни към всички фамилии. Ако все пак сме отделили по-голямо внимание на някоя, то е защото сме знаели повече за нея. Ако ли пък сме пропуснали нещо, то е неволно. Възможно е да има грешки. Ето защо молим читателите предварително да ни простят пропуските. Надяваме се, че след време, ползвайки тази книга, други заевчани ще допълнят и разширят фамилиното наследство на селото.

От съставителите

БОТЪО БОТЕВ ИЛИЕВ

Роден 1894 г., починал 1962 год., на 68 год.
Женен за Неда Атанасова Ботева от с. Зая -
родена 1901 год., починала 1972 год., на 71 години.

Семейство - двама сина:

Борис Ботев Илиев - роден 1926 г., починал в гр.
Велико Търново, женен за Невяна от гр. Килифарево.

Семейството има един син - Бойко Борисов Ботев -
лекар ортопед, работи в гр. Велико Търново.

Трудовия стаж на Борис Ботев Илиев е изцяло в
МВР - гр. В.Търново. Илия Ботев Илиев е роден 1923

г., починал в гр. В. Търново. Женен за Янка от село Шемшево, Велико
Търновско. Трудовия стаж на Илия е като строител, а последните

години като старшина към гражданска отбрана гр. Велико Търново.
Семейството има една дъщеря Надя Ботева Илиева - омъжена в гр.

Силистра. Ботъо Ботев Илиев има двама братя:
Илия Ботев Илиев и Кольо Ботев Илиев. И двамата работят като

строители и имат отделни фамилии.
Илия и Борис Ботеви строят нова къща на мястото на старата, а

наследниците я продават на семейство Тодорови от гр. В. Търново.

БОТЪО БОНЕВ ИВАНОВ

Роден 1897 г., починал 1972 г. на 75 години. Женен за Цана Илиева
Ботева от с. Зая. Родена 1903 г., починала 1983 г. на 80 г.

Семейството е имало двама сина и една дъщеря: Бончо Ботев
Иванов - роден 1923 год., завършил ветеринарна медицина в гр. София.
Женен за Минка от Ивайловград.

Семейството живее и почива в гр. Велико Търново и има две дъщери
Маргарита и Цветанка.

Неда Ботева Иванова е родена 1928 год. и починала на 85 г.
Завършила е Стопанско училище в гр. Дряново. Омъжена за Димитър
Митев от с. Каравърбовка - Русенско. Семейството няма наследници.

Илия Ботев Бонев е роден 1932 г., починал в с. Руня. Завършил
гимназия в гр. Дряново, работил като старшина в КЕЧ гр. Велико
Търново. Женен за Дешка от с. Руня.

Семейството има син и дъщеря: Камелия Илиева Бурмова и Богомил
Илиев Бонев.

Ботъо Бонев Иванов е имал две сестри: Йона Бонева Иванова,
омъжена за Йордан Коев от с. Зая. Убит в Балканската война 1912 г.

Дена Ботева Иванова - омъжена за Кольо Ненов Ненов от с. Зая.

Ботъо Бонев Илиев е бил касиер на първото настоятелство на
читалище "Наука" с.Зая, основано през 1922 год.. Животът му е свързан

с антифашисткото въстание от 1923 год. - бил е арестуван.

БОРИС БОТЕВ ЦОНЕВ

Роден 1899 г., починал 1979 г., на 80 год.

Женен за Райка Пенчева от с. Буковец -Велико Търновско. Родена 1919 г., починала 1995 г. на 76 г. Семейството има двама сина: Ботьо Борисов Цонев - роден 1943 г. , починал 2006 г. Завършил Строителен техникум в гр. В. Търново. Трудовият му стаж е като строителен техник в Строителна организация - гр.

Велико Търново. Женен за Санка Георгиева от с. Караманово, Русенско. Семейството има един син Борис Ботев Цонев.

Пенчо Борисов Цонев е роден 1944 год. - работи като монтажник, най-напред във Вагонен завод гр. Дряново, след това в строителна организация гр. Велико Търново. Женен за Атанаска Стоянова от с. Владислав, Велико Търновско. Семейството има две дъщери и живее в гр. В. Търново. Борис Ботев Цонев е имал един брат и четири сестри: Михал Ботев Цонев - отделна фамилия, строи нова къща.

1. Мара Ботева Цонева родена 1908 г., омъжена за Ганьо Марков с. Зая.

2. Руса Ботева Цонева омъжена за Стефан Ганев Колев с. Зая

3. Неда Ботева Цонева омъжена в гр. Габрово

4. Цана Ботева Цонева омъжена в с. Ганчовец за Геньо Ковачев
Знае се, че Борис Ботев Цонев е един от прочутите каменоделци и строители, който е построил над 20 чешми във Врачанския край.

БОТЪО ИВАНОВ КУКЕВ

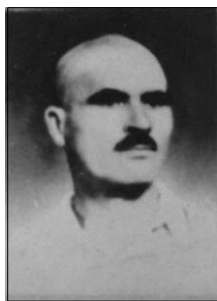
Роден 1910 г. , починал 1968 г. на 58 г.

Женен за Пепа Генева Пенева от с. Зая. Родена 1914 г. , починала 1995 г на 81 г. Семейството е имало една дъщеря. Марийка Ботева Кукева, родена 1938 г., починала 2014 г на 76 г. По професия - начална учителка. Омъжена за Илия Рашков от с. Радовци - Дряновско. Роден 1931 г., починал 1988 г. на 57 г. По професия - начален учител. Семейството няма наследници.

Ботьо Иванов Кукев има брат Кольо Иванов Кукев.

Женен за Николина от с. Гоздейка . Семейството е имало един син Иван Колев Кукев завършил архитектура в гр. София. Спирката на магистралния път е проектирана и построена от него, когато работи в окръжно пътно управление гр. Габрово. Женен за Виолета, бивша секретарка на читалище "Развитие" гр. Дряново, семейството живее в гр. Габрово и имат двама сина. Бащата на Ботьо Иванов Кукев е ходил на печалба в Австрия през 1904 г. - 1910 год.

БОТЪО МИХАЙЛОВ ЦОНЕВ

Роден 1895 г., починал 1967 г. на 72 г. Женен за Рада Ненова Колева от с. Зая. Родена 1900 год., починала 1973 г. на 73 г. Ботъо Михайлов Цонев е зет на Нено Колев Илиев, който отива на печалба в Америка и не се връща. Жена му Йона остава с една дъщеря Рада. Семейството има две дъщери. Цана Ботева Михайлова, родена 1920 г., починала 1965 г. на 45 год. Омъжена за Димитър Колев Стоянов. Роден 1908 г., починал 1941 г. от с. Зая, на 33 год. Семейството имало една дъщеря Лиляна Димитрова Стоянова. Родена 1937 г., починала 2013

год., на 75 год. Завършила и работила като медицински фелдшер. Омъжена за Желязко Величков Георгиев. Роден 1937 г., починал 1996 г. на 59 год., родом от гр. Карнобат. Семейството има един син Величко Желязков Великов, също медицински фелдшер. Работи в Спешна помощ Дряново. Женен за Богомила Николова от Дряново. Семейството има един син Желязко Величков Великов - завършил История и Български език във Великотърновския университет. Работи като екскурзовод в пещера "Бачо Киро" край Дряновския манастир.

Цана Ботева Михайлова се омъжва за втори път за Марин Иванов Игнатов от гр. Дряново. Семейството има две дъщери: Богдана, родена 1948 г. и Румяна родена 1949 год.

Богдана Маринова Игнатова завършва Икономически техникум гр. Дряново - омъжена.

Румяна Маринова Игнатова - Техникум по дървообработване и вътрешна архитектура гр. Трявна. Омъжена, има дъщеря.

Йона Ботева Михайлова - родена 1926 г., завършва средно образование в гр. Дряново. Омъжена за Цанко от с. Победа - Шуменско. Живее в гр. Шумен и има една дъщеря Соня - омъжена - починала. Ботъо Михайлов Цонев е бил член на Управителния съвет на ТКЗС с. Зая и няколко години домакин на същото.

БОТЪО КОЛЕВ БОНЕВ

Роден 1901 г., починал 1983 г. на 82 год. Женен за Мита Бонева от с. Зая. Родена 1911 г., починала 1983 г. на 72 г.

Семейството имало две дъщери: Тота Ботева Колева - родена 1930 г., починала 2015 г. на 85 г. Завършила за начална учителка и работила в гр. Варна. Рада Ботева Колева - завършва висше агрономство в гр. София. Родена 1933 г., починала 2009 г.

Рада Ботева Колева - завършва висше агрономство в гр. София. Родена 1933 год., починала 2009 г. Омъжена за проф. Петър Начев -

семејството живее в гр. София. Има една дъщеря Емилия Петрова. Семејство Начеви е погребано в заевските гробища.

Ботьо Колев Бонев е имал трима братя и три сестри.

1. Стефан Колев Бонев - зет в с. Зая.

2. Мянко Колев Бонев - женен във Велико Търново, няма наследници.

3. Косьо Колев Бонев - остава в с. Зая и строи нова къща.

1. Дена Колева Бонева - омъжена в с. Ганчовец за Иван Минчев.

Семејството няма наследници.

2. Йона Колева Бонева е омъжена в с. Гоздейка.

3. Стефана Колева Добрева - омъжена в Зая за Иван Рашков Добрев

Ботьо Колев Бонев е член на Управителния съвет на ТКЗС с. Зая.

БОНЬО СТОЙНОВ БОНЕВ

Роден 1897 г., починал 1968 г. на 71 год. Женен за Неда Събева от с. Марча. Родена 1895 г., починала 1973 г. на 76 год. Семејството е имало три дъщери.

1. Стефана Бонева Стойнова. Родена 1923 год., починала 2001 г. на 78 г. Омъжена за Геньо Минчев Коев от с. Саласука. Роден 1915 год., починал 1987 год. на 72 г. Идва зет на Боньо Стойнов Бонев.

Семејството има един син Минчо Генов

Минчев - завършил инженерство в гр. София - женен.

Семејството има дъщеря и син.

Дъщерята Стефка Минчева Генева е родена 1971 год., починала 1992 г. на 21 год., като студентка. Синът Генчо Минчев Генчев завършва инженерство в гр. Русе - женен. Семејството има близнаци.

2. Дона Бонева Стойнова е омъжена за Миньо Стойнов от с. Саласука. Семејството има един син Кольо Минева Стойнов. Женен за Мария Ангелова от Хасково. Семејството има син Момчил.

3. Неда Бонева Стойнова е омъжена за Николай Илиев Ботев от с. Зая. Семејството се преселва в гр. Дралфа. Има един син.

Борис Николов Ботев - женен за Стоянка Стоянова от с. Маково, Поповско. Има един син и дъщеря. Синът Николай Борисов Ботев е женен за Ивелина от гр. Дряново. Сестрата Светла Борисова Николова е женена в гр. Габрово.

Боньо Стойнов Бонев има брат и сестра.

1. Меньо Стоянов Бонев женен в с. Ганчовец - нова къща.

2. Неда Стоянова Бонева омъжена за Никола Ботев Илиев и преселени в гр. Дралфа.

ВЪРБАН МЕНЕВ ПЕНЧЕВ

Роден 1901 г., починал 1974 г. на 73 год. Женен за Кера Върбанова от с. Бочуковци. Родена 1905 г., починала 1985 г. на 80 г. Семејството е имало син и дъщеря. Мянко Върбанов Пенчев роден 1928 г, починал

2009 год. на 81 год. Завършил институт за прогимназиални учители в гр. Плевен. Работи като учител в гр. София. Женен за Олга. Семейството има една дъщеря. Еленка Върбанова Менева - завършила институт за учители специалисти. Родена 1925 г. , починала 2009 г. на 84 г. Остава неомъжена.

Върбан Менов Пенчев е имал трима братя и една сестра. 1.Бончо Менов Пенчев - роден 1896 г, починал 1983 г. на 87 г. Остава неженен.

2.Меньо Менов Пенчев - изселил се в гр. Сливен.

3.Кънчо Менов Пенчев - завършил право, работил в гр. София. 4. Рада Менева Пенчева е омъжена за Меньо Михайлов с. Зая. Върбан Менов Пенчев и братята му Меньо, Кънчо и Бончо подаряват на селото парцела за строеж на Кооперативния дом.

ГАНЧО СТАЙКОВ МАРКОВ

Роден 1926 г, починал 2010 г. на 84 год. Женен за Мара Генева Минчева от с. Зая. Родена 1930 г., починала 2016 г. на 86 г. Семейството има една дъщеря. Павлина Ганчева Маркова омъжена за Иван Стоянов от с. Водно, Велико Търновско. Семейството живее в гр. Габрово и имат две дъщери.

Ганчо Стайков Марков има един брат. Пенчо Стайков Марков роден 1931 г., починал в гр. Дряново. Женен за Мария от с. Плачка.

Семейството живее в гр. Дряново и има една дъщеря. Бащата на Ганчо Стайков Марков - Стайко Марков е роден 1899 год. , починал 1945 г. на 45 г. Майка му Пена Стайкова Маркова е родена 1899 г., почива 1971 г. на 72 г. Бащата на Ганчо Стайков Марков - Стайко Ганев Марков е ходил на печалба в Унгария 1914 - 1915 г.

ГАНЬО КОЛЕВ СТАНЕВ - ГРАФА

Роден 1903 г., починал 1987 г. на 84 г. Женен за Дона Колева от с. Маноя. Родена 1906 г., починала 1979 г. на 73 г. Семейството има един син Кольо Ганев Станев. Роден 1926 г., починал 1988 г. на 62 г. Женен за Гана от с. Катранджии. Семейството има двама сина: Ганчо Колев Станев и Илия Колев Станев. Семейството живее в гр. Дряново. Кольо Ганев Станев е погребан в заевските гробища.

Ганьо Колев Станев има двама братя:

1.Стефан Колев Станев - строи къща в Зая.

2.Бончо Колев Станев - женен за Гана Колева Стоянова от с. Зая.

Иселват се в гр. Дряново. Бащата на Ганьо Колев Станев - Кольо Ганев Станев е ходил на печалба в Австрия 1910 -1914 г.

ГАНЬО ПЕНЕВ ИВАНОВ

Роден 1914 г., починал 1995 г. на 81 г. Трудовият му стаж - работник във Вагонен завод гр. Дряново. Женен за Рада от с. Катранджии.

Родена 1922 г., починала 1972 г. на 50 г. Семейството има две дъщери.

Донка Ганева Пенева - родена 1944 г., омъжена в гр. Дряново.

Петранка Ганева Пенева - родена 1948 г., неомъжена.

Ганьо Пенев Иванов има сестра Райка Пенева Иванова, омъжена в с. Геня за Стефан Цочев.

Бащата на Ганьо Пенев Иванов - Пеньо Иванов Марков е ходил на печалба в Румъния и Унгария 1899 - 1915 г.

Къщата им е продадена на Людмила и Олег Асенови от гр. Дряново.

ГЕНЬО МИНЧЕВ ГЕНЕВ

Роден 1905 г., починал 1990 г. на 85 г. Женен за

Стефана от с. Гоздейка. Родена 1912 г., починала

1988 г. на 76 г.

Семейството има една дъщеря и един син. Мара

Генева Минчева родена 1930 г., починала 2016 г. на

86 г. Омъжена за Ганчо Стайков Марков. Роден 1926

г., починал 2010 г. на 84 г. Семейството има една

дъщеря Павлина. Синът им Минчо Генов Генов - роден

1939 г. Женен за Стойка от гр. Сандански..

Семейството живее и работи в гр. Габрово. Има една дъщеря и един син Генчо.

Геньо Минчев Генов има една сестра - Цана Минчева Генева омъжена

за Иван Колев Петров от с. Саласука. Семейството има двама сина.

Николай Иванов Колев и Митко Иванов Колев.

ИВАН ГЕНЕВ ПОРЯЗОВ

Роден 1879 година, умира в Балканската война 1912 г. на 33 г.

Женен за Бойка Велева от с. Зая. Родена 1878 г., починала 1947 г. на 69 г. Семейството имало син и дъщеря.

Геньо Иванов Порязов роден 1899 г., починал 1973 г. на 74 г., неженен.

Цана Иванова Порязова - родена 1897 г., починала 1977, се омъжва на стари години за Ботьо Калчев Драганчев от с. Ганчовец, а по-късно се разделят.

Семейството няма наследници. Къщата е продадена от Община Дряново на италианци.

ГЕНЬО ВЕЛЕВ ПЕНЧЕВ

Роден 1910 г., починал 1990 г. на 80 г. Женен за Мита Филева от с.

Туркинча. Родена 1911 г., починала 1993 г. на 82 г. Семейството има двама сина.

Вельо Велев Генов роден 1929 г. Женен за Веса Ганева Христова от село Саласука, родена 1933 г. Семейството има една дъщеря

Маргарита -инженер, живее и работи в гр. Варна.

Вельо и Веса са починали и погребани в гр. Варна.

2. Ботьо Генев Велев роден 1934 г., починал 1996 г. на 62 г. Женен за Донка Пенева Иванова от с. Зая. Родена 1939 г. - живее със сина си Евгени Ботев Велев в гр. Дряново. Евгени е завършил агрономство в гр. Пловдив. Женен за Маргарита Ангелова от гр. Сливен, учителка в гр. Дряново.

ГЕНЬО ИВАНОВ ЦЕРОВСКИ

Роден 1909 г., починал 1982 г. на 73 г. Женен за Марула Стефанова от с. Харман, Бургаско. Родена 1920 г., починала 2011 г. на 91 г. Семейството има две дъщери и един син.

Роза Генева Церовска е завършила финанси в гр. Свищов. Живее и работи в гр. Разград, женена. Има една дъщеря. Роза е родена 1938 г.

Иванка Генева Церовска е родена 1942 г. Завършила е средно образование в град Велико Търново. Женена за Димитър Дъбов. Семейството живее в гр. Пловдив. Има една дъщеря.

Стефан Генев Церовски роден 1947 г. - офицер от запаса. Женен за Николина от с. Ганчовец. Семейството има двама сина, които заедно с майка си живеят в гр. Пловдив. Стефан Генев Церовски е разведен.

Геньо Иванов Церовски има двама братя:

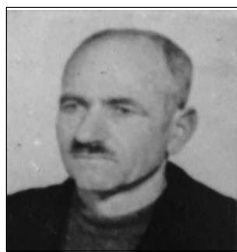
Пеньо Иванов Церовски женен за Руса Колева от с. Зая

Миньо Иванов Церовски - преселва се в Благоевград.

Бащата на Геньо Иванов Церовски - Иван Генев Церовски е ходил на печалба в Русия 1904 г. - 1912 г.

ГАНЬО СТАЙКОВ ГАНЕВ

Строител - роден 1903 г., починал 1978 г. на 75 г. Женен за Йона Менева от с. Руня. Родена 1912 г., починала 1994 г. на 82 г. Семейството има една дъщеря Тотка Ганева Стайкова. Родена 1932 г., починала 2012 г. на 80 г.

Женена за Любен Димитров от гр. Габрово. Семейството има син Красимир. Семейството има двама сина и живее в гр. Габрово. Къщата е продадена на Павлин Илиев от гр. Велико Търново.

ГЕНЧО ВЪРБАНОВ ГЕНЕВ

Тепавичар - роден 1892 г., починал 1961 г. на 75 г. Женен за Иванка Минева от с. Ялово. Родена 1899 г., починала 1977 год. на 78 г. Семейството има две дъщери:

Гана Генчева Генчева родена 1923 г. Женена за Георги Друмев - шивач. Роден 1925 г., починал 1963 г. Семейството има две дъщери:

Иванка Георгиева Друмева родена 1945 г. , женена за инж. Димитър Димитров. Семейството живее в гр. Дряново.

Гинка Георгиева Друмева родена 1954 г. Омъжена за Стефан от с. Михалци. Семейството живее в гр. Дряново.

2. Руса Генчева Върбанова родена 1929 г. Омъжена за Лъчезар Козарев. Семейството има една дъщеря. Маргарита завършила икономика - омъжена. Семейството живее в гр. Варна.

ГЕНЧО КОЛЕВ ХАЛАЧЕВ

Роден 1877 г. , починал 1912 г. - убит в Балканската война, на 35 г.

Женен за Христина. Няма данни за нея. Семейство има дъщеря и син. Дена Генчева Халачева родена 1899 г., починала 1965 г. на 66 г. Омъжена за Васил Генчев от гр. Русе Семейството има един син.

Борис Василев Генчев роден 1925 г. в гр. Русе.

Върбан Генчев Халачев - няма данни за него.

Знае се, че е бил на 23 г, когато се оженва за Стефана Илиева, която е на 22 г. Живеят в гр. Велико Търново.

Къщата на Генчо Колев Халачев е продадена на генерал Станчо Димитров от гр. София. В момента в нея живее неговия син от първия му брак Владо Станчев Димитров.

ГАНЬО МАРКОВ ГАНЕВ

Роден 1887 г, починал 1940 г. на 53 г. Женен за Мара Ботева от с. Зая. Родена 1908 г, починала 1975 г. на 67 г. Семейството има трима сина. Марко Ганев Марков роден 1932 г., починал 1958 г. на 26 г.

Пенчо Ганев Марков и Петър Ганев Марков - близнаци, родени 1934 г. Пенчо Ганчев Марков е женен за Мария от с. Пейна.

Семейството има един син и дъщеря. Живеят в гр. Дряново.

Петър Ганев Марков е женен за Цанка от с. Ялово. Семейството има един син Мартин Петров Марков. Живеят в гр. Дряново. Ганьо Марков Ганев е ходил на печалба в Америка от 1914 г до 1929 г.

ДИМИТЪР МЕНЕВ ВЕЛЕВ

Роден 1895 г., починал 1982 г. на 87 г. Женен за Димка от с. Туркинча. Родена 1907 г. , починала 1982 г. на 75 г.

Семейството има три дъщери:

1.Божана Димитрова Менева родена 1925 г., починала 2002 г. на 77 г. Омъжена за Рашко Филев от с. Катранджии. Роден 1916 г., починал

1997 г. на 81 г. Семейството има двама сина:
Филчо Рашков Филев роден 1943 г., починал 2013 г.

- военен.

Ненчо Рашков Филев - лекар във Велико Търново.

2. Мария Димитрова Менева - учителка

Родена 1927 г., починала 2015 г. на 87 г. в гр. Габрово.

3. Стоянка Димитрова Менева родена 1930 г. -

учителка. Омъжена за Илия Джагаров от с. Турчинча.

Димитър Менов Велев има брат .

Дончо Менов Велев - неженен, починал.

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ ПЕТРОВ

Роден 1899 г., починал 1969 г. на 70 г.

Женен за Рада Ганева от с. Зая. Родена 1900 г., починала 1934 г. на 34 г.

Семейството има един син и една дъщеря.

Петър Димитров Пенчев - завършил икономика в гр. Варна установил се в гр. Шумен.

Райка Димитрова Петрова омъжена за Върбан Косев от с. Ганчовец.

Семейството има една дъщеря - Снежана.

Съпругата на Димитър Димитров Пенчев - Рада Ганева.

Почива млада на 34 години и той се жени втори път за Иванка Драгнева от с. Пушево, Велико Търновско. Родена 1913 г., починала 1994 г. на 81 г. Семейството има двама сина.

Кольо Димитров Пенчев роден 1936 г. - учител. Женен за Янка Симеонова от с. Правда, Велико Търновско. Имат син и дъщеря. Семейството живее във Велико Търново.

Иван Димитров Пенчев роден 1943 г. - железничар и миньор.

Женен за Николина Желева от Абланово, Търговишко.

Семейството има един син Красимир Иванов Димитров, завършил икономика в Москва. Женен за Наталия от гр. Москва.

Семейството има двама сина.

Димитър Димитров Петров е построил моста свързващ с. Зая със село Ганчовец през 1936 г. и чешмата в м. Гера.

ИВАН БОТЕВ КУКЕВ

Роден 1915 г., починал 1945 г. на 35 г. Женен за Петранка Колева Стоянова от с. Зая. Родена 1918 г., починала 1941 г. на 23 г. Семейството има една дъщеря Петранка Иванова Кукева . Родена 1939 г. - детска учителка - омъжена в гр. Плачковци. Майката на Петранка умира млада от туберкулоза и Иван Ботев Кукев се жени втори път за Дена от с. Пърша, Дряновско. Родена 1921 г., почива 1988 г. на 67 г. Семейството има една дъщеря Павлина Иванова

Кукева. Родена 1944 год.. Завършила Селско стопански техникум в гр. Севлиево.

Омъжена за Марин Иванов от с. Добри Дял, Великотърновско.

Семейството има една дъщеря Дарина.

Иван Ботев Кукев е имал сестра. Мария Ботева Кукева, родена 1920 г., почива 2003 г. на 80г. По рождение болна от детски паралич. Почива при Петранка Иванова Кукева в гр. Плачковци.

Помни се, че бащата на Иван Ботев Кукев - Ботьо Иванов Кукев се е занимавал с облагородяване на диви круши с ябълки като им присаждал калеми.

ИВАН БОНЕВ ЦОПАРОВ

Шивач - роден 1909 г. , починал 1995 г. на 86 год. Женен за Кръстина Ангелова от гр. Две могили. Родена 1917 г., починала 1995 г. на 78 г. Семейството няма наследници. Иван Бонев Цопаров има две сестри:

Стояна Бонева Цопарова омъжена за Минчо Владков

от с. Зая. Мита Бонева Цопарова омъжена за Ботьо

Колев Бонев с. Зая. Бащата на Иван Бонев Цопаров е

бил кмет в Община Ганчовец от 25.05.1922 г. до 28.06.

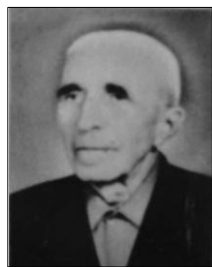
1923 г. - кметуването му е свързано с деветоюнския преврат 1923 г.

Съден е от Велико Търновския съд. Иван Бонев Цопаров е активист на земеделската дружба в с. Зая. Лежал е в затвора в Белене.

Влизал в управителния съвет на кооперация "Победа" с. Зая. Бил е и магазинер на кооперацията.

Къщата на Иван Бонев Цопаров е продадена от наследниците на жена му на англичанина Йън Джонсън, който я продава на Деби и Йордан Прокопиеви. Тя англичанка, той българин.

ИВАН КОЛЕВ ПЕТКОВ

Роден 1896 г., починал 1970 г. на 74 г. Жени се за Цана Минчева Генчева от с. Зая. Родена 1907 г., починала 1981 г. на 74 г. Семейството има двама сина.

1. Николай Иванов Колев роден 1925 г., починал 2012 г. на 87 г. Завършил икономика в гр. Свищов - работи като финансист. Женен за Неда Колева Маркова от с. Зая. Семейството живее в гр. Габрово и има един син.

Иван Николаев Колев - икономист, работи като финансов ревизор в гр. Габрово. Женен, има един син.

2. Митко Иванов Колев - учител.

Роден 1939 г., починал 2010 г. на 77 г.

Има една дъщеря Соня Миткова Иванова.

Митко е разведен.

Иван Колев Петков - 36 години е учител в началното училище "Отец Паисий" с. Зая от 1920/1921 г. до 1955/1956 г. Той е бил учител, ве само на децата, но с право е такъв и на младежите, защото под негово ръководство младежите участват дейно в живота на читалището, на което той е 36 години негов председател. Председател е и на контролния съвет на ТКЗС с. Ганчовец.

ИВАН РАШКОВ ДОБРЕВ

Роден 1886 г., починал 1966 г., на 80 г. Женен за Стефана Колева Бонева от с. Зая. Родена 1897 г., починала 1979 г., на 82 г. Семейството има син и дъщеря. Рашко Иванов Добрев, роден 1921 г., починал в гр. Дряново. Женен за Донка от с. Шемшево. Погребан в заевските гробища. Семейството има син и дъщеря. Злата Иванова Рашкова родена 1918 г. Женена за Стою от гр. Дряново - нямат наследници.

Синът на Иван Рашков Добрев - Рашко Иванов Добрев заедно с инж. Ботьо Михайлов Цонев през 1989 г. осигуряват 65 000лева за ремонт на читалището. Той първоначално работи като учител, а след това до пенсионирането си е личен състав на Вагонния завод в гр. Дряново.

Семейството му живее в гр. Дряново.

Иван Рашков Добрев е свързан със събитията от 1923 г.

Съден от Велико Търновския окръжен съд.

Той е ходил на печалба в Австрия 1904 г - 1908 г.

Къщата е продадена на Полин и Анди Таненти - англичани.

ИВАН СТЕФАНОВ ЦОПАРОВ

Роден 1900 г., починал 1962 г., на 62 г. Женен за Дона Минчева от с. Зая. Родена 1900 г., починала 1993 г. на 93 г. Семейството има един син и една дъщеря. Пенчо Иванов Стефанов е роден 1920 г., починал в гр. Дряново. Женен за Кина Иванова от с. Косарка, бивша служителка в Община Дряново. Семейството има един син Иван Пенчев. Работи в Германия. Завършил е инженерство.

Дъщерята Дона Иванова Стефанова, родена 1923 г. е омъжена за Косю Николов от с. Гоздейка. Къщата е продадена на Юлия и Румен Пенчеви от гр. Дряново.

ИЛИЯ БОТЕВ ИЛИЕВ

Роден 1882 г., починал 1960 г. на 78 г. Женен за Дона Пенева от с. Зая. Родена 1881 г. - починала 1952 г. на 71 г. Семейството е имало един син и една дъщеря. Борис Илиев Ботев, роден 1912 г. завършил висше икономика в гр. Свищов. Дългогодишен директор на банка в

град Враца - женен. Семейството има един син и живее в гр. Враца. Цана Илиева Ботева е родена 1903 г., починала 1983 г., на 80 г. Илия Ботев Илиев има брат Никола Ботев Илиев . Роден 1900 г., починал 1978 г. на 78 г. Женен за Неда Стойнова от с. Зая. Семейството се изселва в с. Дралфа. Илия Ботев Илиев е ходил на печалба в Америка 1914 г. - 1939 г.

КОЛЪО ГЕНЕВ ПЕНЕВ

Роден 1896 г, починал 1978 г. на 82 г. Женен за Райка Ботева Богданова от с. Зая. Родена 1909 г., починала 1989 г. на 80 г. Семейството имало трима сина:

1.Геньо Колев Пенев - роден 1933 г., починал 2005 г. на 72 г. Завършил Техникум по архитектура в гр. Трявна. Работил във фабрика "Независимост" гр. Габрово - остава неженен.

2. Ботьо Колев Пенев - роден 1935 г., починал 2006 г. на 71 г. Женен за Маргарита от гр. Полски Тръмбеш, семейството има син и дъщеря и живеят в гр. Дряново.

3. Минчо Колев Пенев роден 1937 г. починал 2004 г. на 67 г. Женен за Мария Донева от с. Патреш, Велико Търновско. Минчо Колев Пенев е завършил Техническо училище в гр. Габрово и работи като технолог във военен завод гр. Велико Търново. Жена му Мария е медицинска сестра, семейството има една дъщеря Радостина, завършила право и работи в гр. София. Кольо Генов Пенев имал четири братя и четири сестри.

1.Пеньо Генов Пенев роден 1900 г., отива на печалба в Русия и остава там. 2.Ботьо Генов Пенев роден 1904 г., почива 1945 г. на 45 г. Женен за Ружа от гр. Габрово. Семейството има двама сина. 3. Йордан Генов Пенев роден 1910 г., починал 1951 г. на 41 г.при железопътна катастрофа. Женен за Стефана Рашкова от с. Зая. Семейството има един син Митко. 4. Иван Генов Пенев роден 1910 г., починал 1965 г. на 55 г., остава неженен.

1.Мария Генева Пенева родена 1899 г., починала 1979 г. на 80 г. Омъжена в с. Катранджии.

2.Рада Генева Пенева родена 1901 г., починала 1978 г. на 77 г. Омъжена в с. Ганчовец за Васил Мъглов - няма наследници.

3.Пена Генева Пенева родена 1914 г., починала 1995 г. на 81 г. Омъжена в с. Зая за Ботьо Кукев.

4.Гана Генева Пенева родена 1907 г., починала 1997 г. на 90 г. Остава неомъжена.

Бащата на Кольо Генов Пенев е ходил на печалба в Унгария 1900 г. - 1910г. Къщата е продадена на Огнян Любенов Митев от гр. София. Кольо Генов Пенев строи нова къща, в която никои не живее.

КОЛЪО ГЕНЕВ КОЛЕВ

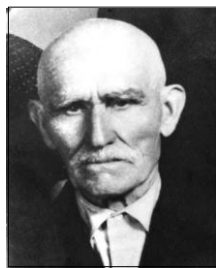
Роден 1897 г., починал 1960 г. на 63 г. Женен за Станка от с. Маноя. Родена 1900 г., починала 1981 г. на 81 г. Семейството имало син и дъщеря: Бончо Колев Генев - роден 1933 г., починал 1997 г. на 64 г. - учител и народен лечител. Остава неженен. Петранка Колева Генева родена 1936 г., починала 2001 г. на 65 г.

Омъжена в гр. Дряново. Семейството има син и дъщеря.

Къщата е продадена от наследниците му на Павлин Илиев от гр. Велико Търново.

КОЛЪО НЕНОВ ИЛИЕВ

Тепавичар - роден 1883 г., починал 1965 г. на 82 г. Женен за Дона Бонева от с. Зая. Родена 1887 г., починала 1971 г. на 84 г. Семейството е имало четири сина и една дъщеря.

1. Нено Колев Ненов завършва Техническо училище в гр. Габрово, жени се там и остава да живее в града.

2. Илия Колев Ненов завършва икономическо образование и работи като финансист в гр. Велико Търново - женен. Живее със семейството си там и има един син Павлин Илиев Ненов.

3. Бончо Колев Ненов роден 1910 г., починал 1989 г. строител, неженен. 4. Иван Колев Ненов роден 1915 г., починал 1989 г. строител, неженен. 5. Дъщерята Рада Колева Ненова 1919 - 1987 г. - неомъжена.

КОЛЪО МИНЧЕВ КОЕВ

Роден 1883 г., починал 1970 г. на 87 г. Женен за Дона Пенева от с. Зая. Родена 1886 г., починала 1974 г. на 88 г. Семейството е имало три дъщери. 1. Тодора Колева Минчева омъжена за Цоньо Стойчев от с. Косарка. Семейството няма наследници.

2. Стефана Колева Минчева омъжена за Михал Иванов Минчев от с. Зая. Семейството има син и дъщеря.

3. Руса Колева Минчева родена 1915 г., омъжена за Пеньо Иванов Церовски от с. Зая, роден 1911 г., починал 1945 г. на 34 г.

Семейството има една дъщеря, омъжена за Ботьо Генев Велев от с. Зая. Семейството има един син завършил агрономство в гр. Пловдив - женен. Колъо Минчев Коев е ходил на печалба в Австрия 1904 г. - 1905 г.

КОЛЬО ГЕНЕВ СТОЯНОВ - ЧУРДОВ

Воденичар - роден 1905 г., починал 1962 г. На 57 г. Женен за Никула Атанасова от с. Ганчовец. Родена 1908 г., починала 1983 г. на 76 г.

Семейството има две дъщери.

1. Деша Колева Ганева родена 1926 г., починала 2010 г. на 84 г. Омъжена за Косьо Владков Бояджиев от с. Зая. Семейството има един син Мярко Косев Бояджиев. Завършил химия в Софийския университет. Живеят в гр. Велико Търново.

2. Цана Колева Ганева родена 1933 г., омъжена за Кольо Стефанов Колев от с. Саласука. Семейството има един син Сашо, живеят в гр. Велико Търново.

Кольо Генев Стоянов имал един брат и три сестри.

Стефан Генев Стоянов - женен за Руса Ботева Цонева от с. Зая. Семейството има една дъщеря Гинка Стефанова.

Тота Ганева Стоянова омъжена за Йордан от с. Буковец, Велико Търновско. Семейството има дъщеря и син.

Гана Ганева Стоянова омъжена за Пенчо Минчев Коев от с. Саласука. Семейството има една дъщеря Веса, омъжена за Цветан Станчев от с. Зая.

Яна Ганева Стоянова - остава неомъжена.

КОСЬО КОЛЕВ БОНЕВ

Роден 1907 г., починал 1971 г. на 64 г. Женен за Кина Митева от с. Руня. Родена 1921 г., починала 1997 г. на 76 г. Семейството има двама сина:

Иван Косев Бонев роден 1939 г., починал 2012 г. на 73 г. Женен за Розка от с. Плаково, Велико Търновско. Семейството има син и дъщеря. Живее и работи в гр. Велико Търново.

Иван Косев Бонев е ходил на печалба в Либия.

Ботьо Косев Бонев е роден 1946 г., почива 2001 г. на 55 г. Завършил е Техническо училище в гр.

Габрово - женен. Семейството има един син Камен Ботев Косев - женен в с. Ганчовец.

Жената на Ботьо Косев Бонев почива и той се жени втори път за Бояна от с. Градище, Плевенско. Семейството има една дъщеря.

Ботьо Косев Бонев е работил като началник цех в завод "Червена звезда" гара Дебелец. Бил е и председател на кооперация "Гера" с. Зая, управител на ООД "Гера КК" с. Зая.

Косьо Колев Бонев има трима братя и две сестри .

1. Ботьо Колев Бонев женен в с. Зая.

2. Стефан Колев Бонев женен в с. Зая.
3. Мянко Колев Бонев женен в гр. Велико Търново.

Сестри:

1. Дена Колева Бонева омъжена в с. Ганчовец за Иван Минчев - няма наследници.
 2. Йона Колева Бонева омъжена в с. Гоздейка.
-

КОСЬО ПЕНЕВ КОСЕВ

Роден 1904 г., починал 1977 г. на 73 г. Женен за Рада от с. Катранджии. Родена 1911 г., починала 1968 г. на 57 г. Семейството имало един син и две дъщери.

Пеньо Косев Пенев роден 1929 г., военен.

Семейството му живее в гр. Казанлък. Тотка Косева

Пенева родена 1933 г., омъжена за Иван Атанасов.

Семейството живее в гр. София. Тя работи като детска

учителка. Стефана Косева Пенева родена 1935 г.,

работи като детска учителка. Омъжена за Илия от гр. Щръклево, Русенско - ветеринарен лекар.

Косьо Пенев Колев е имал две сестри:

Дона Пенева Колева омъжена за Марко Колев от с. Зая. Семейството има две дъщери и един син.

Мария Пенева Колева е омъжена за Иван Колев от с. Саласука - семейството няма наследници. Осиновяват дъщерята на Дона Пенева Колева - Ганка Маркова Колева. Къщата на Косьо Пенев Колев е продадена на наследниците на Цанка Рамболова от гр. Дряново.

КОСЬО МАРКОВ ГАНЕВ

Тепавичар, род. 1904 г., починал 1939 г. на 35 години, женен за Гана Пенева от с. Зая, родена 1912 г., починала 1981 г. на 69 години. Семейството има две дъщери: Мара Косева Маркова, род. 1932 г., омъжена за Ботьо Михайлов Цонев от с. Зая. Семейството има една дъщеря - Емилия.

Неда Косева Маркова, родена 1934 г., омъжена за Николай Иванов Колев от с. Зая. Семейството има един син - Иван Николаев Колев.

Косьо Марков Ганев има 4 братя и 3 сестри.

1. Пеньо Ганев Марков, женен в с. Ганчовец - няма наследници

2. Стайко Марков Ганев, женен в с. Зая за Пена Стайкова.

Семейството има двама сина - Ганчо Стайков Марков и Пенчо Стайков Марков.

3. Ганьо Марков Ганев, женен за Мара Ботева от с. Зая, семейството има трима сина: Марко, Петър и Пенчо.

4. Христо Марков Ганев, женен в село Катранджии, семейството му

има един син и една дъщеря.

инж. Ботьо Христов Марков - има трима сина.

Елена Христова Маркова - учителка, омъжена за Денчо Кръстев от с. Катранджии. Семейството има един син - Пламен Кръстев, лекар.

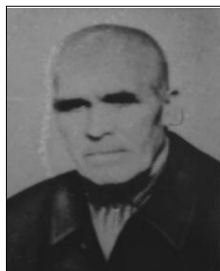
Сестрите:

Тота Маркова Ганева, омъжена за Ботьо Богданов от с. Зая.

Семейството има един син и две дъщери.

Райка Маркова Ганева, омъжена за Доньо от с. Саласука, семейството има една дъщеря.

МЕНЬО МИХАЙЛОВ ЦОНЕВ

Роден 1897 г., починал 1978 г. на 81 години, женен за Рада Минчева Пенчева от с. Зая, род. 1903 г., починала 1939 г. на 36 години.

Семейството е имало двама сина:

Михаил Менев Михайлов, род. 1924 г. - поч. 2013 г. на 89 години. Завършва право - живее и работи в гр. София. Женен, има един син Румен. Знае се, че Михаил Менев се е снимал във филма "На всеки километър". След пенсионирането си работи във фирмата на Кольо Колев като юрисконсулт.

Ботьо Менев Михайлов, род. 1930 г., поч. 2004 г. на 74 години.

Завършил инженерство, бивш директор на няколко предприятия.

Женен за Мара Косева Маркова, род. 1932 г. от с. Зая. Семейството живее и работи в гр. В. Търново, има една дъщеря, Емилия - завършила Великотърновския университет, специалност история. Работи като музеен работник в гр. Дряново.

Меньо Михайлов Цонев има двама братя.

Ботьо Михайлов Цонев - женен за Рада Ненова от с. Зая, семейството има две дъщери - Цана и Йона.

Цоньо Михайлов Цонев - женен за Мара Цонева от гр. Габрово. Живее там, няма наследници.

Знае се, че Ботьо Михайлов Цонев е бил на 9 години, когато почива майка му и той остава сирак. Завършва техническо училище в гр. Габрово, след това инженерство в гр. София. Работи като технолог, главен инженер и директор на много предприятия от Министерството на машиностроенето. След пенсионирането си е член на ръководството на земеделската кооперация "Гера" в селото в периода 1993-2004 г. Знае се, че заедно с Рашко Иванов Добрев осигуряват 65 000 лв. за ремонт на читалището през 1989 г.

МИНЧО КОЛЕВ ПЕНЧЕВ

Роден 1900, починал 1982 г. на 82 год., женен за Стефана от с.

Катранджии, родена 1909, поч. 1987 г. на 78 години. Семейството има

един син и една дъщеря

Кольо Минчев Колев, род. 1931 г., поч. 2002 г. на 71 год. Неженен, болен от детски паралич.

Марийка Минчева Колева, род. 1928 г., омъжена за Димитър Бейски от с. Ритя, общ. Дряново. Семейството има син и дъщеря. Тихомир Димитров Бейски, завършил висше образование, със специалност химия. Женен, живее в гр. В. Търново.

Цеца Димитрова Бейска, завършила зъботехника, починала в гр. Дряново.

Минчо Колев Пенчев е имал един брат и една сестра. Пенчо Колев Пенчев, женен във Варна, има две дъщери. Дона Колева Пенчева, омъжена за Пеньо Иванов Ганев в с. Зая.

МИНЧО ВЛАДКОВ БОЯДЖИЕВ

Роден 1914 г., починал 1982 г. на 68 г., женен за Стояна Бонева Цопарова от с. Зая. Родена 1914 г., починала 1993 г. на 79 год. Семейството има един син и една дъщеря. Васил Минчев Бояджиев, роден 1934 г., завършил инженерство в гр. София. Работи като главен конструктор във вагонния завод в гр. Дряново.

Самодеев музикант на акордеон, има записи в радио Стара Загора, корепетитор на много дряновски самодейни състави. Дълги години весели заевското население. Остава неженен. Елена Минчева Бояджиева, родена 1945 год. Завършва висше образование, специалност немска филология - учителка. Семейството ѝ живее в гр. София, имат рима сина.

Минчо Владков Бояджиев има един брат и една сестра. Косьо Владков Бояджиев е женен за Деша Колева от с. Зая. Семейството е осиновено от Меньо Велев, живеят в гр. В. Търново. Имат един син Мярко, завършил висше - химия. Къщата на Меньо Колев Велев е продадена на Руси Атанасов и Ангел Петров от с. Пордим - Плевенско.

Дена Владкова Бояджиева е омъжена за Пенчо Велев от с. Зая. Семейството има една дъщеря и един син - Събка Пенчева Велева и Велчо Пенчев Велев. Минчо Владков Бояджиев е самодеев музикант на цигулка, дългогодишен председател на читалището. Весели заевското население по сватби и вечеринки. Има голям принос за облагородяване на селото: електрификация, водоснабдяване, асфалтиране и други. Един от основателите на ТКЗС в с. Зая, член на управителният му съвет.

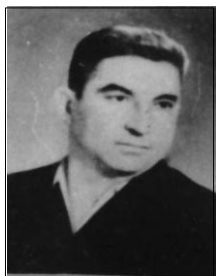

МЕНЬО КОЛЕВ ВЕЛЕВ

Роден 1889 г., починал 1949 г. на 70 години., женен за Пена от с. Зая. Родена 1896 г., починала 1968 г. на 72 години. Семейството няма

наследници - осиновяват семейство Деша и Косьо Бояджиеви, които живеят в гр. В. Търново и имат един син Мярко, роден 1948 год.
Деша Колева е родена 1926 г., а Косьо Владков Бояджиев 1920 г.
Меньо Колев Велев има брат
Вельо Колев Велев - женен в с. Зая.
Меньо Колев Велев е ходил на печалба в Русия 1906-1910 год.
Къщата е продадена на новите заселници Руси Атанасов и Ангел Петров от гр. Пордим.

МАРКО КОЛЕВ СТОЯНОВ

Роден 1915 г., починал 1984 г. на 69 год.
Женен за Дона Пенчева от с. Зая., род. 1920 поч.
1998 г. На 78 г. Семейството има две дъщери и един син:

Гана Маркова Стоянова е родена 1941 г. има два брака, от първия с Николай от с. Българени - има един син. Вторият ѝ брак е с Владимир Владков от гр. Дряново. Семейството има една дъщеря - Радост.

Ана Маркова Стоянова е родена 1944 г., починала 2012 г. на 67 год. Женена за Нестор. Семейството

живее в гр. Габрово и има двама сина.

Николай Марков Стоянов е роден 1948 г. женен за Емилия Цветанова от гр. Оряхово. Семейството има дъщеря и син: Диана Николаева Стоянова, завършила право, в момента прокурор в гр. Плевен. Синът Мартин Николаев Стоянов е студент - ел-инженерство, неженен.
Николай Марков Стоянов е завършил техническо училище в гр. Русе. Трудовият му стаж е към национална електрическа компания.

Марко Колев Стоянов има двама братя и три сестри.

1. Димитър Колев Стоянов роден 1908 г., починал 1941 г. на 33 год от туберкулоза, женен за Цана Ботева от с. Зая.

2. Генчо Колев Стоянов - завършил икономика във Велико Търново. Роден 1912 г., починал 1939 г. на 27 год. - неженен.

Сестри:

Гана Колева Стоянова, омъжена за Бончо Колев Станев, изселили се в гр. Дряново. Семейството има една дъщеря.

Стефана Колева Стоянова, омъжена за Стефан Димитров в с. Зая.

Пена Колева Стоянова, омъжена за Иван Ботев Кукев в с. Зая.
Родена 1918 г, поч. 1941 г. на 23 год. от туберкулоза.

Бащата на Марко Колев Стоянов е ходил на печалба в Русия от 1904-1905 г.

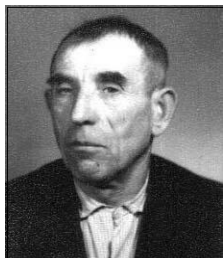
МИХАИЛ ИВАНОВ МИНЧЕВ

Роден 1908 г., поч. 1979 г. на 71 год.

Женен за Стефана Колева Минчева от с. Зая, род. 1909 г., починала

1999 г. на 90 год. Семейството има един син и една дъщеря.

Иван Михайлов Минчев е роден 1932 г. - трудовият му стаж е като търговски работник, остава неженен. Тотка Михайлова Минчева е родена 1942 г., омъжена за Христо Борисов Кушев от с. Първомайци, Великотърновско. Трудовият ѝ стаж е като работничка в слаботоков завод гара Соколово. Семейството има една дъщеря - Мариана.

Михаил Иванов Минчев има един брат и две сестри. Минчо Иванов Минчев - роден 1905, починал 1829 г. на 24 год. на строежите в гр. София.

Мария Иванова Минчева - родена 1908 г, починала близначка с Михаил Иванов Минчев, омъжена за

Боби Тотев от с. Зая.

Йона Иванова Минчева е омъжена за Илия Димитров от гр. Дряново.

МИНЧО БОТЕВ АТАНАСОВ

Роден 1912 починал 1979 на 67 год.

Женен за Йона Станева от с. Марча, родена 1912 починала 1999 г. на 87 год.

Семейството има една дъщеря

Бонка Минчева Атанасова род. 1937 г. по професия - детска учителка, омъжена за Параскев Тодоров Витански, роден 1935 починал 2012 г. на 77 год. от с. Попица, общ. Бяла Слатина.

Семейството има две дъщери:

Албена Параскевова Витанска - има син Петър .

Тя е завършила икономика в гр. Свищов и работи в данъчна служба, гр. В. Търново.

Омъжена за Милчо Дочев Петров в гр. В. Търново.

Мадлена Параскевова Димитрова е завършила предучилищна педагогика във Великотърновския университет, омъжена за Милчо Павлов Димитров - военен. Семейството има син и дъщеря и живее в гр. Търговище.

Бащата на Минчо Ботев Атанасов е ходил на печалба в Румъния 1904-1905 г.

МИНЬО КОЛЕВ МИНЕВ

Роден 1894 г. починал 1971 г. на 77 год.

Женен за Стойка Калчева от с. Ганчовец родена 1896 г. починала 1980 на 84 год.

Кольо Минева Колев - женен за Гина от с. Туркинча, имат двама сина, живеят в гр. Габрово, по-късно се развежда.

Атанас Минева Колев - роден 1920 г., женен за Васила от с. Косарка.

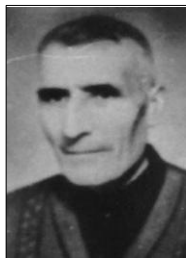

Имат двама сина - Минчо и Никола. Развеждат се. Минчо Атанасов Минев учи в техникум по архитектура в гр. Трявна. След това завършва и испанска филология. Дълги години работи в Куба като преводач. Жени се за кубинка. Завръща се в България и започва работа в Кремиковци. Имат една дъщеря. Развежда се. Понастоящем живее в с. Зая. Никола Атанасов Минев - дете на разведени родители е отгледан от дядо си и баба си. Житетският му път ще бъде представен в отделен раздел (биография).

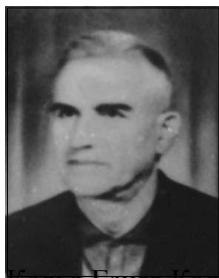
МИХАИЛ БОТЕВ ЦОНЕВ

Роден 1902 г. починал 1984 г. на 82 год.
Женен за Стефана от с. Геня, родена 1910 г. починала 1939 г. на 29 год. Семейството има син и дъщеря:

Ботьо Михайлов Цонев роден 1934 г. починал 1945 г. на 11 год. Райна Михайлова Цонева., род 1938 г., омъжена в с. Царева ливада - понастоящем живее в гр. Габрово. Първата жена на Михаил Ботев Цонев умира млада и той се жени за Пена Илиева от с. Туркинча, род. 1910 г. починала 1972 г. на 62 год. Имат доведена дъщеря Стефана Филева, родена 1930 г. В момента в къщата не живее никой, обявена е за продан.

НЕНО ГЕНЕВ КОЛЕВ - ОРЛОВ

Роден 1911 г. починал 1975 г. на 64 год., женен за Дона Ганева от с. Марча, родена 1909 г. починала 2004 г. на 95 год. Семейството има две дъщери:

Неда Ненова Колева родена 1930 г., омъжена в гр. София, семейството има син и дъщеря - и двамата юристи. Неда Ненова е разведена.

Радка Ненова Колева е родена 1934 г., омъжена за офицер. Семейството живее в гр. Варна. Има една дъщеря.

Нено Генев Колев има 3 братя и една сестра:

1. Кольо Генев Колев - нова фамилия в с. Зая
 2. Илия Генев Колев - зет в с. Ганчовец
 3. Йордан Генев Колев - преселва се в гр. Дряново
- Сестрата - Вела Генева Колева, омъжена в с. Гановец за Кольо Инджето. Семейството имало двама сина.

Нено Генев Колев е бил член на управителния съвет на ТКЗС в с. Зая и с. Ганчовец.

НЕНО ГЕНЕВ ИВАНОВ - от Косарка

Роден 1892 г. починал 1979 г. на 87 год.

Женен за Рада Иванова от с. Зая родена 1997 г. починала 1977 г. на 80 год.

Семейството е имало един син Ненчо Ненов Иванов, род. 1933 г. починал 1998 г. на 65 год. Женен за Тотка Ботева от с. Ганчовец, родена 1930 г., семейството има две дъщери:

Росица Ненова Иванова, род. 1958 г., завършила индустриална химия в гр. Бургас. Женена за Бончо Андреев от с. Масларево, Великотърновско. Семейството има един син Андрей, живеят и работят в гр. В. Търново. Нина Ненова Иванова, род. 1959 г. завършила икономика в гр. Варна. В момента работи и живее в гр. Габрово, неомъжена. Рада Иванова е имала сестра - Мария Иванова, болна от детски паралич. Майката на двете сестри остава вдовица и се омъжва повторно за Иван Митев от с. Мишево, Кочанска област, Македония. Живеят в с. Зая.

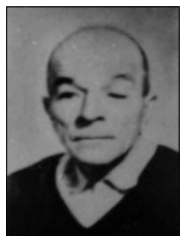
НЕНО НЕНОВ НЕНОВ

Роден 1906 г., починал 1981 г. на 75 год.

Женен за Пена Рашкова от с. Зая, род. 1910 г., поч. 1990 г. на 80 год. Семейството има една дъщеря

Марийка Ненова Ненова, родена 1932 г., омъжена за Петър Черноземски от гр. В. Търново. Имат един син Вальо. Нено Ненов Ненов има брат - Пенчо Ненов Ненов - отделна фамилия

Къщата стои празна - никой не живее в нея.

НЕДЯЛКО СИМЕОНОВ ПЕТКОВ

Роден 1908 г., починал 1988 г. на 80 год.

Женен за Рада Минчева от с. Ганчовец, род. 1911 г., поч. 1992 г. на 81 год. Семейството има трима сина:

1. Григор Недялков Симеонов, род. 1930, поч. 2015 г. на

85 год. Женен за Цана Петкова от с. Косарка. Имат двама сина - Николай Григоров Симеонов и Симеон

Григоров Симеонов. 2. Петко Недялков Симеонов, род. 1931 год.,

неженен. 3. Симеон Недялков Симеонов, род. 1935 г., поч. 1949 г. на 14

год. Майката на Недялко Симеонов Петков била омъжена за Симеон Недялков от с. Буковец, който е убит в Балканската война 1912 г.

Цана се омъжва за втори път за Григор Леонидов - белогвардеец, избягал от Русия, обушар.

ПЕНЧО НЕНОВ НЕНОВ

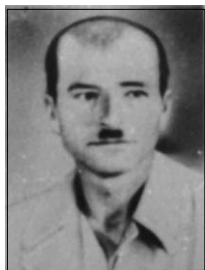
Роден 1895 г., починал 1966 г. на 71 год.

Женен за Цвята от с. Марча, род. 1900 г., поч. 1977 г. на 77 год.

Семейството има един син и една дъщеря.

Никола Пенчев Ненов, род. 1922 поч. 1988 г. на 66 год., ветеринарен

техник, женен за Кръстина от гр. Пелово, род. 1919 г. поч. 1977 г. на 58 год. Семейството няма наследници.

Никола Пенчев Ненов е дългогодишен председател на ТКЗС с. Зая и с. Ганчовец. Директор на ДЗС Соколово и Дряново.

Донка Пенчева Ненова, род. 1929 г., поч. 2009 г. на 80 год., завършила за акушерка в гр. Варна.

Омъжена за Боян Батанов, род. 1920, поч. 2011 г. на 91 год., семейството има двама сина:

Добрин Боянов Батанов и Пламен Боянов Батанов.

Първият живее в гр. Русе, а вторият - в гр. В.

Търново. И двамата са с висше образование, имат

фирми.

В къщата на Пенчо Ненов никой не живее.

Снимка на Вельо и Бойка Пенчеви Велеви и децата им по възраст. Пенчо - роден 1900 година, Стояна - р. 1902 г., Гана - р. 1905 г., Мара - р. 1907 г., Геньо - р. 1910 г. Снимката е правена през 1911 - 1912 г.

ПЕТЪР СТОЯНОВ КОЛЕВ - ЧУРДОВ

Роден 1887 г., поч. 1966 на 79 г.

Женен за Руса от с. Маноя, род. 1896 г., поч. 1969 г. на 73 год.

Семейството има две дъщери:

1. Гана Петрова Стоянова, род. 1915 г., поч. 1990 г. на 75 год., омъжена за Кольо Колев (Мурето) от с. Ганчовец.

Семейството няма наследници. Осиновяват дъщерята на сестрата на Гана - Ана.

2. Стояна Петрова Стоянова, род. 1918 г., омъжена за Иван Генчев от с. Пърша, Дряновска община. Семейството се преселва в гр. Дряново, имат дъщеря и син.

Ана Иванова Генчева родена 1943 г., медицинска сестра, омъжена за Ради Жечев. Семейството има син Красен, който живее в гр. Велико Търново. Ана и Ради живеят в къщата на Кольо Колев в с. Ганчовец.

Петър Иванов Генчев, род. 1946 г., женен за Стефанка Проданова от гр. Дряново, живеят в Дряново и имат двама сина:

Светослав Петров Генчев - прочут футболист, национал

Иван Петров Генчев - работи в полицията в гр. Дряново

Петър Стоянов Колев е ходил на печалба в Русия 1904-1910 г. Бил е кмет в община Ганчовец от 24.02.1930 г. - 18.03.1932 г.

Къщата в с. Зая е продадена на Павлин Илиев от Велико Търново - ремонтирана и препродадена на белгиеца Паскал Бейнс.

ПЕНЧО ВЕЛЕВ КОЛЕВ

Род. 1918 г., поч. 1966 г. на 48 год.

Женен за Дона Владкова Бояджиева от с. Зая, род. 1923 г., поч. 2006 г. на 83 год. Семейството има дъщеря и син.

Събка Пенчева Велева, род. 1943 г., омъжена и семейството ѝ живее в гр. Русе.

Васил Пенчев Колев, род. 1945 г., поч. 1981 г. на 36 год. Женен, има син, който живее в гр. Дряново.

Къщата е продадена на Керъл и Дейвид Бърд - англичани.

ПЕНЧО СТАНЧЕВ СТОЯНОВ

Род. 1901 г., поч. 1965 г. на 64 год.

Женен за Пена Генчева от с. Зая, род. 1914 г., поч. 1996 г. на 82 год.

Семейството е имало една дъщеря. Йонка Пенчева Стоянова, род.

1935 г., поч. 1989 г. на 54 год. Омъжена за Славчо Иванов Славев от с. Вишовград, Великотърновско. Семейството има син и дъщеря, близнаци, родени 1960 г.

Иван Славчев Иванов - неженен

Пепа Славчева Стоянова - неомъжена.

Пенчо Станчев Стоянов има двама братя и две сестри.

1. Минчо Станчев Стоянов - преселил се в гр. Раднево

2. Цветан Станчев Стоянов - нова фамилия в с. Зая

3. Мария Станчева Стоянова - омъжена за Минчо Косев Бояджиев - преселили се в гр. Ямбол. Имат дъщеря Стефка.

4. Сава Станчева Стоянова - омъжена за Стефан Колев от с. Саласука.

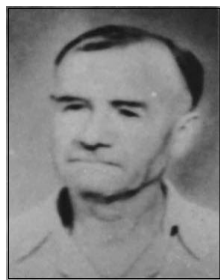
ПЕТЪР СТЕФАНОВ СТОЯНОВ

Род. 1909, поч. 1978 г. на 69 год. Женен за Неда Пенева от с. Ганчовец, род. 1907 г., поч. 1979 г. на 72 год. Семейството има син и дъщеря.

Стефан Петров Стоянов е роден 1933 г., последният учител, който е работил в училището в с. Зая преди закриването 1956/1957 учебна

година, женен за Елена Василева от с. Царева ливада. Семейството има двама сина:

Петър Стефанов Стоянов - неженен

Васил Стефанов Стоянов женен за Христина Христова от София. Семейството живее в столицата и има една дъщеря Ема.

Никула Петрова Стоянова род. 1936 г., омъжена за Нестор Василев - живеят в гр. Габрово и имат две дъщери.

Петър Стефанов Стоянов има двама братя и две сестри.

1. Стоян Стефанов Стоянов - род. 1901 г., поч. 1972 г. на 71 год. Женен за Йона Владовска от с.

Ганчовец, изселили се в с. Дралфа и имат 4 сина и 4 дъщери.

2. Кольо Стефанов Стоянов - род. 1907 г., поч. 1974 г. на 67 год. Женен за Калудка от гр. Шумен, имат син и дъщеря.

3. Дона Стефанова Стоянова - род. 1920 г., поч. 1989 г. на 69 год. Омъжена за Станчо Стефанов от с. Гоздейка. Семейството живее в гр В. Търново, имат една дъщеря.

4. Пена Стефанова Стоянова - род. 1923 г., поч. 2011 г. на 88 год. Омъжена за Иван от гр. Габрово, имат син Цоньо.

Петър Стефанов Стоянов е бил полевъден бригадир в ТКЗС с. Зая, Ганчовец и ДЗС Соколово

ПЕНЧО БОТЕВ БОГДАНОВ

Род. 1907 г., поч. 1992 г. на 85 год. Женен за Рада Пенева от с. Буковец, Великотърновско - родена 1914 г., поч. 2007 г. на 93 год. Семейството има дъщеря и син.

Тота Пенчева Богданова, род. 1934 г., поч. 2004 г. на 70 год. омъжена за инж. Димитър Стефанов Димитров, род. 1925 г., поч. 1975 г. на 50 г. от с. Зая. Семейството живее в гр. София, имат син Светослав - неженен. Димитър Пенчев Богданов, род. 1937 г., женен за Марийка Стефанова от гр. Дряново, родена 1942 г. и двамата са учители. Семейството има син - Пламен.

Пенчо Ботев Богданов има две сестри: Райка Ботева Богданова, род. 1909 г., поч. 1989 г. 80 год., омъжена за Кольо Генев Пенев от с. Зая. Семейството има трима сина - Геньо, Ботьо и Минчо.

Мара Ботева Богданова е омъжена за Минчо Колев от с. Ганчовец. Семейството има двама сина Кольо и Цветан и дъщеря Мария.

Пенчо Ботев Богданов единственият занаятчия (бъчварство) в селото, притежаващ майсторско свидетелство № 12249, издадено от Варненската търговска индустриална камара с дата 22.07.1936 г.

ПЕНЧО ГЕНЕВ ИВАНОВ

Род. 1921 г., поч. 2003 г. на 82 год., женен за Мара от гр. Пордим - род. 1923 г., поч. 2011 г. на 88 год. Семейството има дъщеря и син.

Бонка Пенчева Иванова, род. 1944 г. - детска учитека, омъжена.

Георги Пенчев Иванов, род. 1947 г., неженен.

Семейството на Пенчо Генов Иванов живеят в гр. Дряново, погребани са в Дряновските гробища.

РАШКО РАШКОВ ДОБРЕВ

Род. 1884г., поч. 1964 г. на 80 год. Женен за Мария Минчева от с. Зая - род. 1885 г., поч. 1967 г. на 82 год.

Семейството има две дъщери.

Пена Рашкова Добрева, род. 1910 г., поч. 1992 г. на 80 год., омъжена за Нено Ненов от с. Зая.

Стефана Рашкова Добрева, род. 1924 г., поч. 2016 г. на 92 год., омъжена за Йордан Генов Пенев, род. 1910 г., поч. 1951 г. на 41 год. при железопътна катастрофа на гара Плачковци. Неговият син Митко Йорданов Пенев е бил на 6 години, когато остава без баща. Той е роден 1945 г. женен е за Славка Йорданова - учителка от с. Царева ливада.

Семейството има един син - Станислав, завършил икономика, в момента работи в общинска служба земеделие в гр. Дряново.

Рашко Рашков Добрев е ходил на печалба в Румъния 1904-1905 г.

СТЕФАН ГАНЕВ СТОЙНОВ

Род. 1906 г., поч. 1983 г. на 77 год., женен за Мария Енева от с. Марча, род. 1911 г., поч. 1994 г. на 83 год. семейството има две дъщери: Стефка Стефанова Ганева, род. 1935 г., детска учителка омъжена за Дянко от с. Гостилица. Семейството живее в гр. Габрово, има една дъщеря.

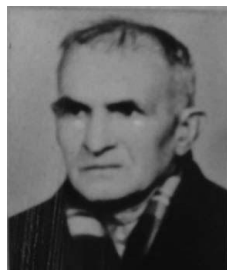
Петранка Стефанова Ганева, род. 1938 г., по професия - шивачка. Омъжена за Георги Борисов от с. Сломер, Великотърновско - род. 1935 г., поч. 2008 г. на 73 год. Семейството има един син - Емил.

Стефан Ганев Стоянов е бил в управителния съвет на кооперация "Победа", с. Зая, член на управителния съвет на ТКЗС с. Зая, основано на 09.10.1950 година.

СТЕФАН КОЛЕВ БОНЕВ

Род. 1898 г., поч. 1969 г. на 71 год., женен за Неда Йорданова Косева от с. Зая - род. 1907 г., поч. 1992 г. на 85 год. Стефан Колев Бонев е зет на Йордан Коев Пенев, убит в Балканската война през 1912 г.

Семейството има двама сина:

1.Кольо Стефанов Бонев - завършил строителен техникум в гр. В. Търново, работи като офицер в строителни войски. Женен, работи и живее в гр. Плевен.

2.Йордан Стефанов Бонев, род. 1927г., поч. 2004 г. на 77 год.. завършил икономика в гр. Варна. Трудовият му стаж е в строителна организация в гр. Велико Търново като плановик. Женен за Пенка Тодорова от с. Недан, Великотърновско. Семейството има дъщеря и син.

Нела Йорданова Колева - омъжена и работи в гр. Габрово.

Стефан Йорданов Колев - женен и работи и живее в гр. В. Търново
Стефан Колев Бонев има двама братя и три сестри:

Ботьо Колев Бонев - живее в с. Зая

Мярко Колев Бонев - живее във В. Търново

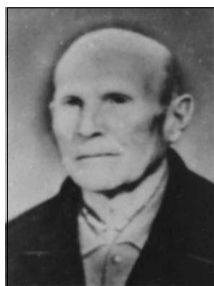
Дена Колева Бонева - живее в с. Ганчовец

Йона Колева Бонева - живее в с. Гоздейка

Стефана Колева Добрева - омъжена за Иван Рашков Добрев

СТЕФАН КОЛЕВ СТАНЕВ

Род. 1891 г., поч. 1976 г. на 85 год., женен за Наса Славова от с.

Ганчовец, родена 1894 г., поч. 1978 г. на 84 год.
семејството има двама сина и 1 дъщеря.

1.Кольо Стефанов Станев, род. 1914 г., поч. 1978 г. на 73 год. женен за Дона от кв. Чолаковци, гр. В. Търново - род. 1928 г., поч. 1985 г. на 57 год.
семејството има син и дъщеря.

Стефан Колев Станев, род. 1943 г. и е завършил строителен техникум гр. В. Търново, женен и има син и дъщеря.

Наска Колева Станева е инженер-геолог,
омъжена, живее и работи в гр. София. Родена 1947 г.

2.Стойчо Стефанов Станев, род. 1929 г., поч. 2007 г. на 80 год., женен за Детелина от гр. Плевен. Семейството има двама сина:

Стефан Стойчев Станев - живее в гр. Русе.

Наско Стойчев Станев - живее в гр. Плевен.

3.Цана Стефанова Станева е омъжена за Митьо Митев от с. Саласука.
Семејството има една дъщеря - Стефана Митева Митева, род. 1947 г.,
омъжена и има двама сина.

Стефан Колев Станев има двама братя

1.Бончо Колев Станев - женен за Гана Колева Стоянова от с. Зая.
Преселват се в гр. Дряново.

2.Ганьо Колев Станев - женен за Дона от с. Маноя. Имат един син -
Кольо Ганев Станев.

СТЕФАН КАЛЧЕВ СТОЯНОВ

род. 1888 г., поч. 1964 г. на 76 год., женен за Цана Стефанова от с.

Зая, род. 1887 г. Семейството има син.

Калчо Стефанов Стоянов, род. 1914 г., поч. 1975 г. на 61 год., женен за Дона от с. Туркинча, родена 1914 год., починала в гр. В. Търново. Синът ѝ живее във В. Търново.

Стефан Калчев Стоянов, род. 1935 г., завършил техническо училище в гр. Габрово. Живее и работи в гр. В. Търново като заместник-директор на фабрика "Сърп и Чук". Женен, семейството му има двама сина.

Стефан Калчев Стоянов е ходил на печалба в Австрия 1904-1910 год.

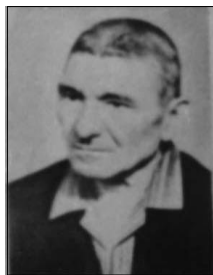
СТЕФАН ГЕНЕВ СТОЯНОВ

Роден 1907 г., поч. 1942 г. на 35 год. Женен за Руса Ботева от с. Зая, род. 1914 г., поч. 1998 г. на 84 год. Семейството има една дъщеря.

Гинка Стефанова Стоянова е родена 1935 г., омъжена за Любчо Димитров от гр. Пловдив. Семейството живее там, има син Христо.

СТЕФАН ДИМИТРОВ ПЕНЧЕВ

Род. 1903 г., поч. 1972 г. на 69 год. Женен за Стояна Колева Стоянова от с. Зая, род. 1906 г., поч. 1985 г. на 79 год. Семейството има двама сина:

1. инж. Димитър Стефанов Димитров, род. 1925 г., поч. 1975 г. на 50 год. Завършил инженерство в гр. София. Работи в Министерството на електрификацията. Женен за Тота Пенчева Богданова, род. 1934 г., поч. 2004 г. на 70 год. Семейството живее в гр. София, имат син - Светослав.

на

2. Никола Стефанов Димитров, род. 1928 г., поч. 1999 г. на 71 год. - подполковник ВВС. Женен, семейството има син - Стефан.

Стефан Димитров Пенчев е имал един брат и една сестра

1. Миньо Димитров Пенчев - женен в с. Гостилица

2. Стояна Димитрова Пенчева, род. 1906 г., поч. 1997 г. на 91 год.

Омъжена за Христо Стайков Ганев от с. Зая. Семейството имало двама сина - Стефан и Ганчо.

ТОТЪО ГАНЕВ ПОРЯЗОВ

Роден 1877 г., поч. 1956 г. на 79 год.

женен за Каля Недева от с. Ганчовец - род. 1887, поч. 1953 на 66 г. Семейството има един син и една дъщеря.

Боби Тотев Ганев - род. 1908 г., поч. в гр. София. Женен за Мария Иванова Минчева от с. Зая, род. 1908 г., поч. в гр. София.

Семейството има син и дъщеря.

1.Тошо Бобев Ганев, род. 1933 г. - завършил художествена академия в гр. София. Живее там и там почива.

2.Стефка Бобева Тотева - завършва икономика в гр. Свищов.

Род. 1940 г., поч. 1978 г. на 38 год. Омъжена за Цветан Велчев от гр.

Гулянци. Семейството живее и работи в Трявна, имат един син - Венцислав Цветанов Вълчев.

Семейството на Каля и Тотьо Ганеви се изселва от с. Зая и строи нова къща в с. Ганчовец - продават я и се изселват в гр. София.

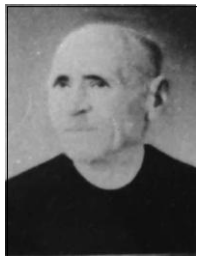
Тотьо Ганев Порязов има брат Иван Ганев Порязов - убит в Балканската война 1912 година.

Парцела в с. Зая е закупен от Никола Ботев от гр. Дряново.

ТОДОР МИНЕВ ДОБРЕВ

Род. 1882 г., поч. 1973 г. на 91 год., женен за Райна Денчева, род. 1891 г., поч. 1971 г. на 80 год.

Семейството е имало двама сина и дъщеря.

1.Миньо Тодоров Минев, род. 1914 г., поч. 1942 г. на 38 год. Женен, имат една дъщеря Райна - омъжена за Христо Стоев, агроном. След смъртта му Райна продава завещаната къща от дядо си Тодор Минев Добрев на Клод Пажес от Франция.

2.Денчо Тодоров Минев, род 1924 г., поч. 1945 г. на 21 год. при злополука в кариерата на м. Кочил.

Тодор Минев Добрев има дъщеря:

Съба Минева Добрева, омъжена за Иван Колев в

с. Руня. Семейството има дъщеря и син.

ФИЛЪО ГЕНЕВ ИВАНОВ

род. 1914 г., поч. 1970 г. на 66 год.

Женен за Слава от с. Каломен, род. 1919 г., поч. 2002 г. на 83 год.

Семейството има син и дъщеря:

Геньо Филев Ганев

род. 1938 г., поч. 2009 г. на 71 год.

женен, с една дъщеря

Павлина Филева Ганева

род. 1951 г., учителка, завършила българска филология във Великотърновския университет. Омъжена в гр. Сандански.

Семейство Филъо и Слава се преселват и живеят в гр. Дряново.

ХРИСТО СТАЙКОВ ГАНЕВ

Род. 1898 г., поч. 1979 г. на 81 год. Женен за Стояна Димитрова Пенчева от с. Зая, род. 1906 г., поч. 1997 г. на 91 год.

Семейството има двама сина

1. Стефан Христов Стайков, род. 1925 г.

Завършил строителен техникум гр. В. Търново. Женен, има син Христо.

2. Ганчо Христов Стайков, род. 1927 г. Женен - разведен Живее и умира в гр. Варна.

Къщата е продадена на англичани.

ЦВЕТАН СТАНЧЕВ СТОЯНОВ

Род. 1917 г., поч. 1988 г. на 71 год.

Женен за Веса Пенчева Коева от с. Саласука, род. 1924 г., поч. 1991 г. на 67 год. Семейството има един син.

Стефан Цветанов Стоянов, род. 1942 г., завършва инженерство в гр. Варна. Дългогодишен началник на производствения отдел във вагонен завод - гр. Дряново. Женен за Мария Калчева от с. Пчелище, Великотърновско. Семейството има две дъщери. Стефан Цветанов Стоянов се развежда и в момента е женен за Мария от с. Гостилица.

Цветан Станчев Стоянов - дълги години работи във вагонен завод - гр. Дряново. С партийно поръчение е изпратен в родното си село за

основаване на ТКЗС, на което първоначално е и негов председател.

Той, заедно с Минчо Бояджиев, са хората, които са спомогнали за Облагородяването му (електричество, водоснабдяване, електрификация и др.).

Цветан Станчев Стоянов има двама братя и две сестри.

1. Пенчо Станчев Стоянов - нова фамилия в с. Зая

2. Миньо Станчев Стоянов - нова фамилия в гр. Раднево

3. Мария Станчева Стоянова - омъжена за Минчо Бояджиев, изселени в гр. Ямбол

4. Сава Станчева Стоянова - омъжена в с. Саласука

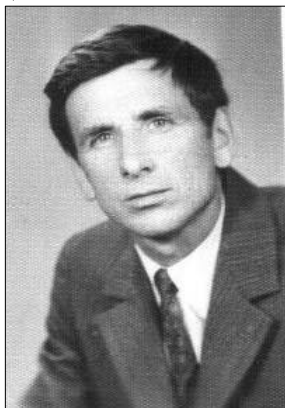
Родословни корени на Димитър Пенчев Богданов

Било е време, когато Турската империя с декрети прогонва много българи от собствените им домове и имоти от южна България. Под угрозата от въоръжен до зъби турски башибозук, хората грабвали кой каквото може, най-вече малките си деца и хващали Балкана.

Придвижвали са се нощем и то през труднопроходими гористи местности. Така двамата братя, Миньо и Ботьо Богданови, със семействата си прехвърлят Стара планина и се озовават в с. Зая. Построяват си обща къща. Бързо се устройват, купуват земя и добитък, и заживяват заедно.

Миньо и Ботьо Богданови са преселници от южна България и идват тук някъде около 1856 г. Миньо Богданов е по-големият. Той е имал седем сина и едва е изхранвал семейството си. Затова след освобождението на България от османско владичество продава собствения си дял от къщата и имота на братовия син Пенчо Ботев Богданов за 650 гроша или за 1300 лв с предавателен протокол /акт/ № 474 от 12.12.1890 г. Преселва се в с. Дралфа, тогава Поповска околия, но и там нещата не потръгват добре. Затова отново се преселва, този път в с. Табачка, Русенско.

Ботьо Богданов остава в с. Зая. Той е роден през 1834 година. Умира през 1914 година на 80 години. Съпругата му се е казвала Станка. За годините на раждане и смъртта ѝ не откривам данни. Семейството е имало само един син на име Пенчо, който изучава бъчварския занаят и се прославя като голям майстор. Замогва се и се оженва за Райка Минева от с. Зая. През 1907-1911 г. построява

нова къща.

Семейство Пенчо и Райка Богданови са имали шест деца - пет дъщери и един син. Най-голямата дъщеря Станка е омъжена в с. Дългня, Мария е омъжена в с. Саласука, Вела в с. Гоздейка, а Цана и Йона в с. Ганчовец. И четирите села се намират в Дряновска община. Синът Ботьо Пенчев Богданов е роден през 1884 г. и умира през 1969 г. на 85 години. Той е женен за Тота Маркова от с. Зая, родена през 1887 г. и починала през 1958 г. на 71 години. Семейството има две дъщери и един син.

Леля ми Райка Ботева Пенева е омъжена за Кольо Генов Пенев от с. Зая.

Семейството има три деца - момчета: Геньо, Ботьо и Минчо. Леля ми Мара Ботева Минчева е омъжена за Минчо Колев от с. Ганчовец.

Семейството
има три
деца -
К о л ъ о ,
Цветан и
Мария.

С и н ъ т
Пенчо Ботев
Богданов е
роден през
1907 и умира
през 1992 на
85 години.
Като малък
ч и р а к у в а
при дядо си
П е н ч о ,
изучава до

свършенство неговия занаят и става още по-голям майстор-бъчвар. Явява се на изпит, след което получава майсторско свидетелство № 12249, издадено от Варненската търговска индустриална камара с дата 25.07.1936 г. Женен е за Рада Пенева Богданова, родом от с. Буковец, Великотърновско. Тя е родена през 1914 г. и починала през 2007 г. на 93 години.

Семейство Рада и Пенчо Богданови имат две деца. Дъщерята Тота Пенчева Димитрова е родена през 1934 и умира през 2004 на 70 години. Омъжена е за инж. Димитър Стефанов Димитров. Живели са и са починали в гр. София и имат един син Светослав.

Синът им съм аз, Димитър Пенчев Богданов. Роден съм през 1937 г. Жена ми Марийка Стефанова Богданова е от гр. Дряново, родена през 1941 г. С нея имаме един син Пламен, роден през 1974 г.

Спомени за големия род

(Разказва Петко Недялков Симеонов на 85 години)

Праядо ми, Петко Ганев Малков, е бил женен за жена от с. Буковец, Великотърновско. Семейството е имало пет дъщери, а той е имал трима братя.

Дъщери:

1. Иона Петкова Ганева се омъжва за Нено Колев от с. Зая. Отива в Америка и остава там. Ражда им се дъщеря Рада, която по-късно се омъжва за Ботьо Михайлов Цонев от с. Зая.

2. Мара Петкова Ганева се омъжва за Минчо Генев Пенчев от с. Зая. Семейството има един син Геньо Минчев Пенчев и дъщеря - Цана Минчева Пенчева.

Геньо Минчев Пенчев е женен за Стояна от с. Гоздейка и има син и дъщеря.

Цана Минчева Петкова е омъжена за Иван Колев Петков от с. Саласука.

3. Цана Петкова Ганева (голямата Цана) е омъжена в с. Длъгня.

4. Цанка Петкова Ганева (малката Цана) е омъжена за Симеон Недялков от с. Буковец - идва зет привод, но е убит в Балканската война 1912 г.

5. Дона Петкова Ганева е омъжена в с. Зая за Миньо Пенчев Колев.

Братята:

1. Иван Ганев Марков - женен, няма наследници. В Ганчовец

2. Пеньо Ганев Марков - женен в с. Зая, има дъщеря, омъжена за Стефан Цочев от с. Геня и син Ганьо Пенев Марков, женен за Райна от с. Катранджии.

3. Марко Ганев Марков - женен за Мара Ганева от с. Зая. Семейството има 5 сина и 2 дъщери: - Пеньо Марков Ганев - женен в с. Ганчовец, няма наследници. - Стайко Марков Ганев - женен за Пена от с. Зая, имат двама сина - Ганчо и Пенчо.

- Ганьо Марков Ганев - женен за Мара Ботева от с. Зая. Семейството има 3 сина - Марко Ганев Марков и Петър и Пенчо Ганеви, близнаци, родени 1934 год.

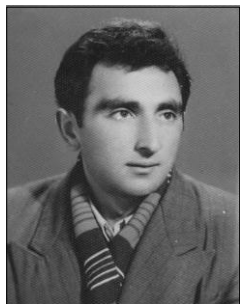
- Косьо Марков Ганев - женен за Гана Пенева от с. Зая. Семейството има две дъщери - Мара и Неда. Мара е омъжена за Ботьо Михайлов Цонев от с. Зая, а Неда - за Николай Иванов Колев от с. Зая.

- Христо Марков Ганев - женен в с. Длъгня. Семейството има един син и една дъщеря - Ботьо Христов Марков и Елена Христова Маркова.

сестри:

- Тота Ганева Маркова - омъжена за Ботьо Богданов. Семейството има един син и две дъщери - Пенчо, Райка и Мара.

- Райка Ганева Маркова - омъжена за Доньо в с. Саласука. Семейството има една дъщеря.

Спомени за фамилия Иван Минчев Бонев (разкази от внукът му Иван Михайлов Минчев)

Дядо ми, Иван Минчев Бонев, е роден през 1877 г., поч. През 1954 г.. Ходил е на печалба в Румъния 1904-1905 г. Син е на Минчо Ботев Цонев, който е имал двама братя и четири сестри.

1. Боньо Минчев Бонев - отива в Америка и остава там
2. Вельо Минчев Бонев - шивач, устройва се във В. Търново и почива там

3. Мария Минчева Бонева - омъжва се в с. Зая за Рашко Рашков Добрев

4. Рада Минчева Бонева - омъжена в с. Руня за Геньо Иванов

5. Руса Минчева Бонева - омъжена за Ботьо Атанасов от с. Зая

6. Йона Минчева Бонева - омъжена за Боби Станчев от с. Крънча. Семейството се изселва в гр. Две могили.

Дядо ми, Иван Минчев Бонев е имал един син и две дъщери.

1. Михаил Иванов Минчев - женен за Стефана

Колева от с. Зая

2. Мария Иванова Минчева - омъжена за Боби Тотев от с. Зая

3. Йона Иванова Минчева - омъжена за Илия Димитров от гр. Дряново
- Моя милост, Иван Михайлов Минчев, съм роден през 1932 г.

Завърших средно образование в гимназията в гр. Дряново. Трудовият ми стаж премина като търговски работник. Останах неженен. Служих в гранични войски в гр. Рудозем. Активно участвах в организирането и работата на ТКЗС с. Зая, бил съм и в управителния съвет на същото. Няколко години бях съветник в община Ганчовец. 30 години бях нещатен домакин на читалището в с. Зая.

В спомените, които са ми разказвали, моят прадядо е бил избран за "махла башия" - отговорник за колибите Зая през турско време. Изборът ставал от населението с царевични и бобени зърна. За да бъде избран такъв човек, трябвало да отговаря на три условия:

1. да бъде (усул акъллия) - умен
2. да бъде (чалналия) - да умее да говори хубаво и да знае турски
3. да бъде (софра сайбия) - да бъде гостоприемен

Запомнил съм следните думи на баба Иванца Върбанова от с. Зая: "Когато ти работи инструмента, работата върви" и "Днеска е ден, и утре е ден - да не се бърза".

В село Зая имаше интересна личност - преселник от Македония, който беше женен в с. Зая. Навремето той беше полски пазач. Когато е съставял актове, е посещавал фамилията в селото, а те са го гощавали и черпели с цел да не им пише акта. А той им казвал:

"Яденето си е ядене, пиенето си е пиене, глобата си е глоба"!³⁷

Нови фамилии, заселили се в с. Зая

1. Юлия и Румен Пенчеви - жители на гр. Дряново, в къщата на Иван Стефанов.
2. Огнян Любенов Митев - от гр. София, разведен, в къщата на Гана Пенева.
3. Олег и Людмила Асенови - от гр. Дряново, къщата на Ганьо Пенев.
4. Деби и Йордан Прокопиеви - англичанка и българин, в къщата на Иван Бонев.
5. Паскал Бейнс - белгиец, в къщата на Петър Стоянов.
6. Лидия Батулска и Клод Пажес - Франция, в къщата на Тодор Минев.
7. сем. Йорданови от гр. В. Търново - закупена от наследник на Васила.
8. Лефер Димитров - от гр. София, ново строителство.
9. Янка и Йордан Илиеви - В. Търново, ново строителство.
10. сем. Тодорови - В. Търново, къщата на Борис и Илия Ботеви.
11. Анка и Александър Глухарови - Г. Оряховица, ново строителство.
12. Трифон Обрешков - гр. Дряново, къща за селски туризъм.
13. Керъл и Дейвид - Англия, закупена къща на Пенчо Велев.
14. Руси Атанасов - от гр. Пордим, къщата на Деша и Косьо Бояджиеви.
15. Ангел Петров - от гр. Пордим, къщата на Деша и Косьо Бояджиеви.
16. Владо Димитров - гр. В. Търново, в къщата на Геньо Халачев.
17. Ивелина и Николай Борисови - гр. Дряново, парцела на Тотьо Порязов.
18. Полин и Анди Таненти - Англия, къщата на Иван Рашков.
19. Елена и Владимир Готовчиц - Москва, ново строителство.
20. Наследници на Цанка Рамболова от гр. София.
21. Пепа и Красимир Петрови - гр. Дряново, кооперативен търговски дом.
22. В къщата на Христо Стайков - англичани.
23. В нова къща, строена от Д. Колев - англичани.
24. В къщата на Геньо Порязов - италианци - продадена от Общината.
25. В къщата на Денчо Караиванов - англичани.

Б И О Г Р А Ф И Я

на

Никола Атанасов Минев, класически китарист и лютниер

Никола Атанасов Минев е роден на 11 юли 1944 г. в малкото село Зая. Както стана ясно вече, в описанието на фамилията на Миньо Колев Минев, Никола Минев е отгледан от дядо си и баба си. Поради тази причина, той е принуден да започне работа още от ранна

възраст. Изкарва курс за трактористи в гр. Дряново и през декември 1959, едва на 15 години, работи и се справя сам в живота.

Проявява интерес към музиката, слуша по радиото изпълнения на класическа китара от световно известни китаристи, между които и Андрес Сеговия. Купува си китара и учебни пособия и започва сам да се обучава. Намира време за това вечер, след края на работния ден.

След уволнението му от казармата през 1965 година, започва да

взема уроци по музика и солфедж при пианистка рускиня в гр. Дряново.

Китарата, с която свири от години, вече не го задоволява и през 1967 г. поръчва на лютниер от гр. Пловдив да му конструира нова класическа китара. След изработването на китарата през м. март 1968 г. Никола Минев

веднага я показва на учителката си по музика. Тя се зарадва много и няколко дни по-късно му поднася голяма изненада. Свързала се с най-добрия преподавател и китарист по онова време в Москва - Александър Михайлович Иванов-Крамской, когото познавала лично. Урежда Никола да взема уроци при него. Незабавно заминава за Москва и учи за кратко време при него напълно безплатно. Той го съветва да напусне работа на село и да замине в някой голям град в България, където да си намери подходяща работа и да се свърже със сериозни музиканти-професионалисти, при които да продължи обучението си по музика. През 1968 г., месец юни, заминава за гр. Варна, където започва работа като автомонтьор в пристанището. Веднага търси начин да се запознае с музиканти. Отива в Радио Варна, чуват го как свири и веднага му препоръчват подходящи за него преподаватели по музика. По това време никой в България не е свирел професионално на класическа китара, имало е предимно любители с малки познания за инструмента. Затова Никола Минев се свързва с музиканти, цигулари, пианисти. Те му дават и най-важните уроци по музика. Започва да изнася вече и самостоятелни рецитали от време на време.

Новата му китара вече не го задоволява и след като вече бил видял и разучил майсторските китари на чуждестранни класически китаристи, изнасящи концерти във Варна и други градове на България, се осмелява да разглоби напълно китарата си и да я преработи по

модела на майсторските. Корекцията на китарата прави през 1973 г., остава направо изненадан от добрия резултат. Тя прозвучава много по-добре, но все пак не е като китарите на майсторите-лютиери от Испания и други страни на Европа.

Това му дава кураж след време да продължава да прави нови опити с китарите на учениците си, на които вече преподава.

През 1975 г. завършва и вечерен механотехникум със специалност "двигатели с вътрешно горене", след което през май същата година изнася самостоятелни рецитали в "Музикална школа", Машинно-електротехнически институт - МЕИ гр. Варна и във Висше военноморско училище - гр. Варна.

Постепенно се усъвършенства и 1975 г. решава да направи напълно нова китара с дървен материал за дъното и страничните дъски, които бил намерил захвърлени на пристанището. Дъските са кални и мръсни, но една цепнатина му подсказва красотата на дървото. Прилича на палисандър или нещо подобно, така и не разбира... За предната дъска използва от друга китара, не е имал друга възможност. Шийката на китарата изработва изцяло нова с подръчни дървета от клен. За негова още по-голяма изненада, след като китарата е готова и лакирана след дълги месеци на работа по нея, тя прозвучава много по-добре от всички други китари, които знае до тогава. Остава доволен, но не за дълго... Колеги го помолват да я продаде на обещаващ ученик и Никола пак остава без добра китара...

Същата 1975 г. напуска работата като автомонтьор в Пристанище Варна, явява се на изпит за музиканти за свирене в ресторанти и веднага започва да свири сам и в съпровод на пиано. Това вече е трупане на опит за сцена. Почти всяка седмица го канят да прави музикален съпровод на авторски рецитали на поезия в Дома на писателя във Варна години наред. Вечер свири в ресторант, през деня преподава в две Музикални школи. Вече има повече от 50 ученика по китара. Времето не му стига, нощем учи вкъщи новите произведения за

китара за бъдещи негови концерти. Изсвирва успешно в малка зала "Концерт за китара от Адам Фалкенхаген със съпровод на струнни". Започва и да изнася постоянно в училищата на града музикално-

Никола Митев по време на концерт в Камерна зала
"България" на 11 февруари 1987 година

възпитателни концерти.

През 1979 г. изнася първият си официален рецитал към Държавна Филхармония-Варна в прекрасна зала (ДНФ). През 1981 г. изнася в голяма зала самостоятелен концерт към Държавна Филхармония-Варна, в който освен солово изпълнение свири и "Концерт за китара и оркестър в Ре-мажор" от Антонио Вивалди. През това време успява да направи още няколко китари с материал, който закупува за тази цел. На тези концерти свири с лично направени от него китари.

През всичките тези години се учи от световно известни китаристи, с които се запознава при гостуването им в България и зад граница.

Пако Карбонел (Испания), Лео Брауер (Куба), Ирма Костансо (Аржентина), Костас Коциолис (Гърция), Дейвид Ръсел (Англия-Испания), Мигел Анхел Жироле (Аржентина), Александър Лагоя (Франция) и много други са негови учители в този период.

През 1979 г. е на Международния Китарен Фестивал в град Естергом (Унгария), където световно известни изпълнители свирят на негови китари и му дават много обнадеждаващи оценки.

Гостуващите по-късно в България китаристи по два и повече пъти, като Ирма Костансо (Аржентина), Мигел Анхел Жироле, Лео Брауер и други, го насърчават още повече.

И така до 1992 година - успоредно с концертната и преподавателската му дейности, той конструира над 60 инструмента, предимно за България, Гърция и Сърбия.

През 1984 г. Варна вече не отговаря на неговото желание за развитие

и решава да замине и работи в столицата на България - София. Прекъсва да преподава и се отдава само на самостоятелно свирене в ресторанти, изнася концерти в цялата страна, конструира нови китари вече с много по-качествен дървен материал. Жени се през 1985 г. за певицата Малина Сурен Рафаелян, завършила оперно пеене в Музикална Академия.

Създават Дует и изнасят

концерти у нас и в Гърция. Тя е на работа в Хор-а на Радиото. Преди това е пяла доста години в дамският хор на Телевизията. Оценявайки професионализма му, тогавашната Суперинтендант на Фондация Карлос Гомес - Мария да Глория Бульоза Капуто, го поканва да основе Ателие в Консерваторията към Фондацията в град Белем, щат Пара - Бразилия, за поддръжка и реставрация на над 300 щрайхови инструмента и да обучава бразилски ученици в лютнерство.

Franz Schubert
"Ave Maria"

Malina Mineva
soprano
Малина Минева
сопрано

Nikola Minev
classical guitar
Никола Минев
класическа китара

Nikola Malina

Предоставена му е и пълната възможност и условия, в продължение на 11 години, за изследване и експериментирание на амазонските дървесни видове, които биха били подходящи за конструиране на различни музикални инструменти и отделни детайли за тях. Така, бидейки в джунглата на Амазония, изследва непознат за музикалния свят вид бразилски палисандър (Jacarandá - Dalbergia Spruceana Bth.), който се оказва по-акустичен от известния бразилски Рио-палисандър (Dalberia Nigra).

От този прекрасен материал конструира много класически китари за цяла Бразилия, Аржентина, САЩ и Япония. Както и терц-китари, собствен съвременен модел, така и типичният бразилски музикален инструмент Кавакиньо (Cavaquinho).

Ателието в Бразилия

От 2003 г. Никола Минев отново живее и работи в София, продължавайки да конструира класически китари. За инструментите, които и зработва, използва кедр от Канада и смърч от Северна Америка и Аляска за горните дъски, а за царгите и

дъното - Жакарандá (висококачествен бразилски палисандър) от района на Амазонка и Рио палисандър.

Никола Минев произвежда класически китари вече над 35 години и до този момент е конструирал над 150 нови инструмента и е един от водещите лютиери в нашата страна.

Новите модели китари са оценени високо от професионални музиканти от цял свят. От 2007 г. провежда (и в много от случаите е и спонсор) на Международен Китарен Конкурс. Този конкурс е Конкурс Класическа Китара, ежегоден е и се провежда в София.

На 2 юни 2014 г. подарява майсторска класическа китара, конструирана от него, на талантливия български китарист и композитор Николай Пеев от София по време на негов концерт в Червената къща в София.

Поминък на фамилиите в Зая

От стари времена основният поминък на заевските фамилии е бил земеделието. Отглеждани са предимно следните земеделски култури: пшеница, ечемик, царевица, овес и

слънчоглед. Освен това широко застъпени били и зеленчуците: лук, чесън, картофи, боб, леща, бамя, както и дини, пъпеши. От коноп и памук се произвеждали дрехи, а от захарна тръстика - маджун. В зеленчуковите градини /бахчи/ са произвеждани домати, пипер, краставици, бамя. За фураж са добивани люцерна, фий, цвекло. Обработката на земята е традиционна -оран с животинска тяга / в по-стари времена с рало, по-късно с плуг/, а след създаването на ТКЗС с трактор. Жътвата на есенниците започвала през юни с ечемика, а през юли вече била прибирана и пшеницата, след нея и овеса. Жътвата се извършвала ръчно с помощта на сърп и паламарка. Пожънатите класове били събирани на ръкойки, а те от своя страна на снопи. Тринадесет снопа съставляли един кръстец, като при това събиране предпазвали зърното от намокряне.

Втората по важност дейност след жътвата е вършитбата. Мястото където тя се извършва, се нарича арман (харман). Това място се подравнява с мотика, полива се с вода и се поръсва с осилите от ечемична слама или мекина (дребна слама), след което се отъпква с брана, направена от разклонени габрови вършини. Ако при първото брануване не се получи гладка и добре отъпкана пръст, се прави второ брануване. Това се извършва за по-лесно прибиране на зърното. Харманите обикновено имат кръгла форма и са с различна големина.

Вършитбата започва с насаждане(разпръскване на снопите). Обикновено насаждането се извършва от средата на хармана и продължава към края. Всеки сноп се развързва и разпилява, като класовете се поставят навътре.

Вършитбата в Зая се извършвала с диканя. Тя представлява плоска конструкция от дъски с набити кремъци отдолу, за оронване на зърното и натрошаване на сламата, теглена от животински впряг. За тежест на диканята стои човек, който направлява животните. Голяма е радостта на децата да се возят на диканя.

След утъпкването се извършва примесване(преобръщане) на същия. Това се прави чрез дървена двурога вила. Двуроги вили се изработват от право небелено дърво, на което единият край се разцепва по средата и в цепката се забива клин, който разтваря.

Овършаната смес от слама и зърно се набожда, хвърля се нагоре и при падане се разтърсва с вилата. Изтърсената слама се изхвърля встрани и се набожда нова. Това продължава до преобръщане на целия пласт слама. При примесване зърното се отделя от класовете и пада на земята. Преобръщането винаги почва от външния край на

хармана, защото сламата се подрежда в ред и в една посока. Едновременно могат да преобръщат няколко човека, наредени един след друг. Следващото преобръщане започва от там, откъдето е завършило предишното. След всяко преобръщане се вкарва в хармана диканята за ново стъпкване.

Разпилените извън хармана класове се премитат към него с дворна метла, изработена от вършина или от дива метла. След овършаване на класовете се извършва преснемане(отнемане) на сламата. Тя чрез вили се вкарва в плевника. Пренасяне на дребна слама на далечни разстояния се извършва чрез специални ритли. Овършаното зърно чрез гребла и метли се събира накуп в хармана и започва неговото отвяване, което се извършва ръчно. За целта се подбира подходящ ден с вятър. Чрез малка вила се загребва част от зърното и се подхвърля нагоре. От силата на вятъра сламките и другите леки примеси се отклоняват встрани, а зърното пада на земята. След отстраняване на сламките започва второто загребване с хармански лопати. Накрая зърното се прекарва през дърмон (голямо сито, изработено от надупчена телешка кожа). През дупките зърното пада, а по-големите примеси остават в дърмона. Почистеното зърно се прибира в хамбара. Ако зърното е главниво, то се извършва измиване в големи съдове. Измитото зърно се разстила на слънце да съхне.

Непосредствено след житните култури се извършва прибиране на боба.

Царевичата се прибира през месец септември, като предварително се изрязват върховете на стеблата(тепе - от плода нагоре). Изрязаният царевичак се трупа на малки купчета, които се оставят за няколко дни да изсъхнат, след което се връзват и трупат на малки фигурки под формата на конус. Това се прави за предпазване от измокряне при дъжд. При липса на навес царевичакът се трупа на купи с конусовидна форма в двора на стопанина. Върхът се прибира добре и се връзва за да не прониква вода. Някои стопани прибират и листата от стеблата, които се връзват на снопчета. Царевичакът се изрязва когато придобие жълтеникав цвят.

Извозените кочани от царевича се оставят накуп в двора и започва нейното белене(премахване на перушината). Беленето се извършва ръчно от всички членове на семейството. Осъществява се взаимно помагане между съседи и роднини. Организиран се бележки. Почистената царевича се прибира на сухо и при нужда се рони на животните. Роненето става ръчно - със сърп или само с ръце, за големи количества има роненки, механични уреди познати на по-старото поколение.

Слънчогледът се прибира чрез изрязване на питите със сърп. Оронването се извършва ръчно чрез изчукване с т.нар. "чукенки". Оронените пити се прибират за храна на животните, а зърното се отвява и прибира в хамбара. Слънчогледовите стебла , както и

царевичните се изрязват с мотика или сърп и след изсъхването им се изгарят на нивата.

Захарното и кръвното цвекло се прибират чрез специални двуроги вили. Обикновено мъжете вадят цвеклото, а жените и децата извършват почистването. За целта се ползват големи ножове и сатъри.

Стопаните произвеждащи захарно цвекло, си приготвят Маджун (петмез). Цвеклото, предназначено за маджун, се измива добре и се нарязва от специални резачки. Нарязаната маса се поставя в голям дълбок казан и се вари, докато изтече сокът на изварената каша, и се прецежда през преса. Получените резанки се прибират за храна на добитъка, а водната каша се поставя в друг, по-плитък казан за варене. Захарният сок се вари до сгъстяване. Приготвеният маджун се налива в делви и се използва за храна.

Прибирането на конопа се извършва чрез скубане. До кооперирането на земята всяко домакинство сее коноп. Сеитбата на конопа обикновено се извършва през Русалската неделя главно край реката и когато достигне височина на стеблата към 1.5 - 2 метра, започва прибирането му - в края на юли или началото на август. Най-напред се скубят стеблата, които не завързват семе (мъжките). Това скубане се нарича първа ръка. Зрелостта на тези стебла се определя по отделяния при поклащане пращец. След 10-15 дни се извършва скубане и на останалите стебла, наричани втора ръка. Втората ръка е със семе. Наскубаните стебла се връзват на малки снопчета, наречени гръсти, и се трупат на нивата на конусообразни фигурки, наричани коминчета. Връзването на гръстите става на две места - в близост до семето и до корена. След извозването, гръстите се нареждат прави.

Когато изсъхнат, им е извършва чукане. Чукането става чрез дървени бухалки върху т.нар. манилка. Имало е стопани, които вместо копан са използвали кремъците на диканята, като удрят гръстите по кремъците. Падналото семе се пресява и прибира в съд или торба. Очуканите гръсти се топят в топило (застояла вода, най-често в реката), за да втасат, като отгоре се притискат с камъни. Бързото или бавното втасване зависи от температурата на водата и атмосферните условия. Щом твърдата част на стеблата (дървесината) се размекне и започне да пада сама, гръстите се вадят. Първата ръка обикновено втасва по-бавно, тъй като стеблата и са по-дебели. Извадените гръсти се измиват добре и се нареждат да съхнат, след което започва обработването им.

Прибирането на фий, люцерна, сено се извършва ръчно с коса. Редовете от откоси се наричат чатъми. Същите се оставят няколко дни да изсъхнат, след което сухата растителност се трупа на купчета, наречени пластовници. Преди да се извърши напластяване на растителността, чалъмите се обръщат с вила, за да изсъхне сеното и отдолу.

От 1956 година прибирането на зърното в Зая става с комбайн.

От стари времена жителите на Зая отглеждат лозя, като от плодовете им се приготвя вино и ракия.

Късно през есента всеки стопанин сече за огрев част от горите си, а от върхарите на дъба прави листници, с които храни овце и кози от домашното стопанство.

Във всяка къща се отглеждали домашни животни освен за мляко и месо и за впрегатен добитък.

Риболовът бил както средство за разнообразяване на домашната трапеза, така и хоби на повечето мъже и деца в Зая. Рибата се ловяла със серкмета, плетени кошове и винтери, както и на ръце в подмолите и под камъните. Понякога се използвали и неразрешени от закона средства като бомби приготвени от негасена вар смесена с вода и затворена в бутилка. При експлозията зашеметената риба изплувала на повърхността на водата и ставала лесна плячка за рибарите. Кошове и винтерите се залагали на по-плитки места със стръв от хляб, сирене или кюспе. Те са така изработени, че влизането на рибата става лесно, но излизането е много трудно. Когато реката придойдела заевчани ловели риба със сакове и дори кошници завързани за пръти.

Най-важен поминък на населението било строителството. Това е и най-разпространената професия сред мъжете в Зая. Много от тях били големи майстори дюлгери, като Петър Пенчев дори е споменат в "Български индустриален занаятчийски албум" от 1939/1940 година. Той е построил множество обществени сгради, търсен е за съвет от поколения строителни инженери. Неговият внук инж. Димитър Колев е прочут строител в Търновския край.

От нашето малко балканско село са излезли редица прочути строителни предприемачи. Дълги години в Русе работят с тайфите си на обществени и частни сгради Иван Илиев, Петър Дечев, като успяват да издигнат над 200 жилищни постройки. Дюлгерлъка, разбира се бил практикуван извън селото - в страната, често и в чужбина. От ранна пролет до късна есен строителите са били на гурбет, без да виждат близките си, а за тези в чужбина това важи, но за няколко години.

В местността Кучил пък е съществувала кариера и каменоделна, откъдето е доставян материал за строителството в околните градове. Там, разбира се, много заевчани са изкарвали прехраната си. Като добри каменоделци са се славели: Стефан Димитров, Пенчо Велев, Марко Колев, Христо Стайков, Деню Тодоров, Недялко Симеонов, Ганьо Стайков и др.

Водоизточници на фамилиите в Зая

Използвани до свързването на селото с водопровода с язовир Йовковци през 1980 г.

През вековете населението на Зая се снабдявало с вода от няколко източника, които ще споменем по-долу. Най-често пренасянето на водата до домовете е ставало с менци /бакъри/

с помощта на кобилици, стомни, кратуни. Обикновено за вода са ходили момите и ергените, където са си правили и срещи. През горещите летни дни водата по нивите се е носела с кратуни или бъкели /малки буренца/, които са били в състояние да запазят водата хладна за по-дълго време. През зимата водопоят на животните се е извършвал около гераните, а през лятото в реката, Каръшкия дол, Гергановската чешма и Дъбунин дол. За да бъдем по-ясни, трябва да дадем някои пояснения на използваните термини. Кладенец - място откъдето извира вода, специално оградено, откъдето водата се вади с помощта на кипча /меден калайдисан съд, специално направен за тази цел/. Геран- дълбок кладенец, или още бунар. Чешма- каптиран извор.

Боневската чешма е направена през 1942 година от каптиран кладенец и изведена на 100 метра на пътя свързващ селото с Дряново. Майстор на направата е бил нашият съселянин Ганчо Колев - Графа. На фасадата на чешмата е бил поставен оригинален издялан камък с надпис 1942 г. Вандали го откраднаха през 2014 година.

Николовски кладенец. Изграден от фамилиите на така наречената Николовска махала, от които те се снабдявали с питейна вода. Той така си е останал кладенец, въпреки, че около него са направени подобрения. В момента той се ползва за поливане от фамилиите Филеви и Борисови.

Квартални герани - те са се използвали за поене на добитъка. Във всяка махала на селото има такъв, а в Долната са три.

В Боневската махала- близо до Боневската чешма, в западната част на селото.

В Николовската махала - в падината под къщата на Димитър Менов Велев.

В Долната махала първият е до къщата на Нено Генов Илиев, вторият до къщата на Нено Ненов Ненов, а третият до къщата на Илия Ботев Илиев. През годините някои от семействата са си изкопали кладенци в дворовете - Борис Ботев Цонев, Ботьо Бонев Цонев, Ботьо Михайлов Цонев, Геньо Минчев Генов, Ганчо Колев Ганев, Геньо Иванов Пеев, Иван Стефанов Цопаров, Димитър Димитров Пенчев, Минчо Владков Бояджиев, Пенчо Ботев Богданов, Петър Стефанов Петров, Цветан Станчев Стоянов.

Водоизточници в землището на Зая

Чешмата в местността Гера. Като извор и кладенец се е ползвала още по времето, когато е съществувало римското селище. През годините кладенеца е каптиран и е направена чешма. По сведения на Иван Димитров това е направил баща му Димитър Димитров Пенчев. По времето на съществуването на ТКЗС са направени силози

и водата от чешмата е отведена в стопанския двор за водопой на животните. Чешмата в местността Гергановското - намира се на коларския път свързващ Зая с Катранджии, в района на Дъбунско дере. Водата се е използвала за поене на добитъка.

Кладенци

Геневски кладенец - намира се в подножието на Геневска чука в близост до Геневско дере, в местността Тиневец. Водата му е много студена и хубава за пиене. Дъбунски кладенец - намира се в Дъбунското дере на границата между гората Усойната и местността Дъбуна. В момента е затлачен, дори не личи, че е съществувал. Иванов кладенец. Намира се в Дъбунското дере, под магистралата в местността Юрта. Водата му е много студена и хубава за пиене.

Извори

Минерален извор - намира се под бента на реката в местността Йовкова лъка. Водата е наситена със сероводород и въглероден двуокис. Извора не е каптиран и не е проучен. *Изворите* - малки кладенчета - намират се в източната част на Заевски лъки на брега на реката. За ориентир- на отсрещния бряг на реката има изоставена помпена станция. *Извор на стената в местността Айжа* - намира се на стръмния десен бряг на реката срещу Йовкова лъка. За да се отиде до извора трябва да се прегази реката. Водата му е леденостудена и хубава за пиене.

Говор на фамилиите в Зая

Заевският говор спада към мизийската говорна група. На първо място можем да отбележим "потъмняването" особено в края на думите на гласната А в Ъ и Е в И, както и О в У. например вместо "халва" се казваше "ълвъ", вместо "глава"- "гльвъ", вместо "село" -"селу". Но с течение на времето говорът на хората се доближава все повече до литературния език.